

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

28 marca - 3 kwietnia 2024 r., nr 1301

„Noc Wielkanocna jest nocą nadzwyczajną, kiedy moc zmartwychwstałego Chrystusa pokonuje ostatecznie siły ciemności i śmierci, zapala w sercach wierzących nadzieję i miłość“.
(Św. Jan Paweł II)

Drodzy Rodacy,
Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest najważniejszą tajemnicą naszej wiary.

Z okazji Świąt Wielkanocnych składam najserdeczniejsze życzenia zdrowia, spokoju, odnowy duchowej, umocnienia wiary z Jezusem i mnóstwo wiosennego optymizmu. Niech Wielkanocny czas będzie dla wszystkich okresem wyciszenia, relaksu oraz prawdziwej radości w gronie najbliższych.

Niech miłość Zmartwychwstałego Chrystusa staje się źródłem siły, mocy, wiary w pomyślne jutro oraz źródłem nadziei, która pozwoli zrealizować najpiękniejsze plany i zamierzenia oraz pozwoli dostrzec to, co naprawdę ważne.

Błogostawionych Świąt Wielkanocnych,
niech wszędzie rozbrzmiewa radosne „Alleluja”!

Waldemar Tomaszewski,
poseł do Parlamentu Europejskiego,
prezes ZPL i AWPL

Niech światło Wielkanocnego poranka rozświetli drogi naszego życia, zniweczy ciemność, wypełni pustki, na nowo ukaże piękno, byśmy dostrzegli ofiarę w cierpieniu, miłość w krzyżu i nadzieję na życie wieczne w Zmartwychwstaniu!

Radosnych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!
życzą

Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski,
posłowie AWPL-ZChR
na Sejm Republiki Litewskiej

33. edycja tradycyjnego jarmarku ludowego „Kaziuczek Niemencyński”

Kiermasz w wieku chrystusowym

FOT. MARIAN DZWIŃNEL

Zainicjowany przed 33. laty przez aktywistów Związku Polaków na Litwie „Kaziuczek Niemencyński” nie spuszcza z tonu i wszedł w wiek chrystusowy. Co roku do miasta nad Wilią i Niemenczynką ściągają mistrzowie ludowi, rzeźbiarze, malarze, palmiarki i przysłowiowe złote rączki nie tylko z Niemenczyna i okolic, ale też z całej Litwy. Kiermaszowi towarzyszą i splendoru dodają występy zarówno amatorskich, jak i zawodowych zespołów i wykonawców.

Tak było i tym razem. Jak podczas ceremonii otwarcia powiedział starosta Artur Komarowski, który pełnił rolę gospodarza przedsięwzięcia, w tym roku do starostwa wpłynęło prawie 200 podań z prośbą

Dokończenie na s. 4

Niebowskazy

WIELKANOCNY PACIERZ

Nie umiem być srebrnym aniołem
ni gorejącym krzakiem
tyle Zmartwychwstań już przeszło
a serce mam byle jakie.
Tyle procesji z dzwonami
tyle już Alleluja
a moja świętość dziurawa
na ćwiartce włoska się buja.
Wiatr gra mi na kościach mych psalmy
jak na koślawej fujarce
żeby choć papież spojrzął
na mnie – przez białe swe palce.
Żeby choć Matka Boska
przez chmur zabite wciąż deski
uśmiech mi Swój zesała
jak ptaszka we mgłę niebieskiej.
I wiem, gdy tzę swoją trzymam
jak złoty kamyk z procy
zrozumiem mnie mały Baranek
z najcichszej Wielkiej Nocy.
Pyszczyk położy na rękę
sumienia wywróci podszewkę
serca mojego ocali
czerwoną chorągiewkę.

Ks. Jan Twardowski

Przedwojenny sztandar Wileńskiej Żeńskiej Chorągwi Harcerskiej odzyskał dawną świetność

Czasochłonna renowacja

Wileńska Chorągiew Harcerstwa Polskiego otrzymała sztandar w 1929 r.

Prawdopodobnie w 1945 r. sztandar został wywieziony z zajętego przez wojska sowieckie Wilna do centralnej Polski i ukryty w Łagiewnikach pod Krakowem. Szczęśliwie odnaleziony po prawie 60 latach został przekazany Związkowi Harcerstwa Polskiego na Litwie podczas Złotu 100-lecia Harcerstwa, który odbył się w 2011 r. w Łagiewnikach.

Aby nie uległ całkowitemu zniszczeniu, sztandar został poddany gruntownej renowacji. Ze względu na liczne porwania i przetarcia oraz rozkład materiału, z którego został wykonany (butwienie), wymagał bardzo szybkiej renowacji. Renowacja to metoda

Dokończenie na s. 21

FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„Dopóki nie zaakceptujesz tego, kim jesteś, nie będziesz zadowolony z tego, co masz”.

Doris Mortman

Rezurekcje w języku polskim w kościołach Wilna i Wileńszczyzny

WILNO:

- Kościół Chrystusa Króla (Kolonia Wileńska) – godz. 9.00.
- Kościół Ducha Świętego – godz. 7.00.
- Kościół Ducha Świętego w Grzegorzewie – godz. 8.00.
- Kościół św. Jana Bosko – godz. 9.00.
- Kościół św. Jakuba i Filipa – godz. 7.00.
- Kościół bł. Jerzego Matulewicza – godz. 7.00.
- Kościół św. Józefa (Zameczek – Pilaitė) – godz. 7.00.
- Kościół św. Kazimierza (Nowa Wilejka) – godz. 7.00.
- Kościół MB Królowej Pokoju (Nowa Wilejka) – godz. 7.00.
- Kościół Niepokalanego Poczęcia NMP – godz. 7.00.
- Kościół Odnalezienia Krzyża św. (Kalwaria Wileńska) – godz. 7.00.
- Kościół św. Rafała – godz. 9.00.
- Kościół św. św. Piotra i Pawła – godz. 9.00.
- Kościół Opatrzności Bożej (Dobra Rada) – godz. 9.00.
- Kościół św. Teresy – godz. 7.00.
- Kościół oo. Franciszkanów Wniebowzięcia NMP – W Wielką Sobotę Msza św. w wigilię Zmartwychwstania Pańskiego o godz. 23.00
- Kościół Wszystkich Świętych – godz. 7.30.
- Kościół Miłosierdzia Bożego - Msza św. wielkanocna o godz. 16.00.
- Parafia św. Jana Pawła II – godz. 8.00.
- Kościół Zbawiciela (joannitów) – godz. 8.00.

WILEŃSZCZYNA:

• Bujwidze – godz. 10.00.	• Soleczniki – godz. 7.00.
• Bezdany – godz. 6.30 .	• Małe Soleczniki – godz. 7.00.
• Czarny Bór – godz. 8.00.	• Butrymańce – godz. 7.00.
• Dukszty – godz. 10.00.	• Dziewieniszki – godz. 9.00.
• Gajdy – godz. 11.30	• Ejszyszki – godz. 7.00.
• Grzegorzewo – godz. 8.00.	• Jaszuny – godz. 7.00.
• Hoduciszki – godz. 9.30.	• Kamionka – godz. 10.00.
• Jęczmieniszki – godz. 9.00.	• Koleśniki – godz. 8.00.
• Kowalczuki – godz. 10.00.	• Podborze – godz. 9.00.
• Korwie – godz. 7.00.	• Rudniki – godz. 7.00.
• Ławaryszki – godz. 7.00.	• Taboryszki – godz. 8.00.
• Miedniki – godz. 6.00.	• Turgiele – godz. 6.00.
• Mickuny – godz. 7.00.	• Święciany – godz. 9.00.
• Mejszagoła – godz. 7.00.	• Balingródek – godz. 8.00.
• Mościszki – godz. 9.00.	• Nowe Święciany – godz. 8.00.
• Niemenczyn – godz. 6.30.	• Korkożyszki – godz. 9.00.
• Niemież – godz. 7.00.	• Podbrodzie – godz. 7.00.
• Jęczmieniszki – godz. 9.00	• Powiewiórka – godz. 7.00.
• Podbrzezie – godz. 7.00.	• Turmonty – godz. 10.00.
• Porudomino – godz. 8.00.	• Troki – godz. 7.00.
• Rukojnie – godz. 7.00.	• Landwarów – godz. 7.00.
• Rudomino – godz. 7.00.	• Połuknie – godz. 9.00.
• Rykonty – godz. 8.30.	• Rudziszki – godz. 6.00.
• Rzesza – godz. 7.00.	• Stare Troki – godz. 8.00.
• Skorbuciany – godz. 11.00.	• Wojdaty – godz. 7.00.
• Suderwa – godz. 7.30.	• Olany – godz. 10.00.
• Sużany – godz. 10.00.	• Orniany – godz. 11.00.
• Szumsk – godz. 7.00.	• Waka Trocka – godz. 8.30
• Szyłany – godz. 9.30.	• Wisaginia – godz. 7.00.
	• Wędziagoła – godz. 10.00

Zostały zatwierdzone program wyborczy i lista kandydatów polskiej partii w wyborach do PE

We wtorek 26 marca odbyło się posiedzenie Rady Naczelnej Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin. Porządek dzienny został zdominowany przez pytania związane z wyborami do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się 9 czerwca br.

Na posiedzeniu został zatwierdzony program wyborczy AWPL-ZChR oraz główne hasła partii: Za tradycyjną rodziną! Za wartościami chrześcijańskimi! Za Europą Ojczyzn!

Członkowie RN AWPL-ZChR zatwierdzili listę kandydatów, na której znalazły się osoby wytypowane przez Oddziały oraz Radę. Listę prowadzi lider Waldemar Tomaszewski, na liście są również: mer rejonu sołecznickiego Zdzisław Palewicz, wiceprzewodniczący AWPL-ZChR Waldemar Urban, prezes Rady Polonii Świata Jarosław Narkiewicz, posłowie na Sejm RL Rita Tamasziunienė i Czesław Olszewski, wicemerowie rejonów wileńskiego i sołecznickiego Edyta Tamosziunaitė, Danuta Narbut, Waldemar Śliżewski, Józef Rybak, dyrektor administracji rejonu sołecznickiego Grzegorz Jurgo, prezesi oddziałów partii rejonu trockiego i święciańskiego Teresa Sołowjowa i Edward Jedziński, radni rejonu szyrwinckiego, trockiego i wileńskiego Rasa Tamosziunienė, Agnieszka Rynkiewicz, Robert Rackiewicz, Renata Sobieska, Iwona Kazakiewicz, ponadto Anna Łastowska – prezeska Święciańskiego Rejonowego Oddziału ZPL, Mirosław Wojciulewicz – prezes koła ZPL w Rudominie i Andrzej Aszkietowicz - nauczyciel Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie.

Lista kandydatów zostanie uzupełniona przez kandydatów zgłoszonych przez wspólnoty mniejszości narodowych oraz zatwierdzona w najbliższym czasie przez Konferencję AWPL-ZChR.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Z okazji Światowego Dnia Ziemi

20 marca z okazji Światowego Dnia Ziemi Młodzieżowe Centrum Turystyki i Rekreacji, starostwo i oddział Państwowego Nadleśnictwa w Trokach zorganizowali imprezę plenerową pt. „Woda mineralna – dar przyrody”. Wzięła w niej udział grupa młodzieży wraz ze starościanką Trok Vilmą Puišienė, gajowym Vytautasem Staišiūnasem, inżynierem ZSA „Trakų vandenys“ Algimantasem Lankasem. Młodzież maszerowała ścieżką edukacyjną koło Warnik, zarazem porządkując teren. Z workami śmieci przyszli do pijalni wody mineralnej. Pięknie opowiadali o przyrodzie V. Puišienė i V. Staišiūnas a A. Lankas opowiedział o pijalni, o pożytecznej dla zdrowia wodzie mineralnej. Była też zgaduj-zgadula pt. „Woda - dar przyrody”. Jej zwycięzcy otrzymali jako nagrodę książki. Młodzież obiecała, że nie będą zaśmiecać ziemi, będą cenić ją i troszczyć się o nią.

Konkurs dla dzieci i młodzieży

ZSA „Trakų vandenys” organizuje konkurs rysunków i prac plastycznych pt. „Przezroczysta woda. Czysta przyroda. Sam zdrowy”. Chętni udziału w nim powinni do 22 kwietnia nadesłać swe prace. Zwycięzcy będą nagrodzeni 6 maja, im będą wręczone dyplomy i pamiątkowe prezenciki. Więcej informacji o konkursie można uzyskać pod nr tel. +37065289071.

Zbiórka odpadów wielkogabarytowych

8 kwietnia z terytorium starostwa Stare Troki odbędzie się zbiórka i wywóz odpadów wielkogabarytowych (starych mebli, rowerów, zużytej techniki bytowej). Chętni pozbycia się starych gratów muszą zarejestrować się pod nr tel. 8(528)66536 lub emailiem senieji.trakai@trakai.lt do 4 kwietnia.

O słownikach gwarowych

W bibliotece publicznej w Trokach odbyło się spotkanie z kierowniczką Wydziału Programów Państwowej Komisji Języka Litewskiego, st. pracowniczką Centrum Geolingwistyki Instytutu Języka Litewskiego dr Vilią Ragaišienė, która wystąpiła z odczytem pt. „Słowniki południowej Aukštoty jako etniczne źródła wiadomości”. Mówczyni akcentowała, że właśnie słowniki gwar są źródłem językowym. Uczestnicy spotkania wiele się dowiedzieli o słownikach gwarowych południowej Aukštoty (Dzukij).

Powstanie nowe kąpielisko

Nad stawem w Szyrwintach przy ulicy Paupio powstanie nowe kąpielisko. Niezadługo będzie urządzony plac zabaw dla dzieci, ustawione zostaną ławeczki i kosze na śmieci. Brzeg przyszłego kąpieliska został wyczyszczony, nawieziono tu piasku. Już latem br. mieszkańcy będą tu przychodzić by zażywać kąpeli w stawie i opalać się.

Jan Lewicki

Po proteście zmiana modus vivendi

23 marca w Wilnie odbyła się duża manifestacja społeczna mniejszości narodowych, które przybyły do centrum stolicy nie tylko z całej Wileńszczyzny, ale nawet z Kłajpedy, by zaprotestować przeciwko pochynianiom ministra oświaty Litwy oraz włodarzom niektórych samorządów wobec szkół z nielitewskim językiem nauczania.

Na wiecu protestu, który po przemarszu od Sejmu (poprzez siedzibę rządu) zakończył się na placu Daukantasa przy pałacu prezydenckim, żądania protestujących były wyjątkowo klarownie definiowane. Wszyscy mówcy przemawiający na ogół w trzech językach - polskim, rosyjskim i litewskim domagali się poszanowania prawa w naszym państwie w zakresie funkcjonowania szkolnictwa mniejszości narodowych. Ni mniej, ni więcej. Nieprzypadkowo zresztą sama akcja odbyła się właśnie przy pałacu prezydenta, bowiem od głowy państwa (przychylnego skądinąd mniejszościom narodowym) protestujący oczekują zagwarantowania przestrzegania zarówno litewskiego ustawodawstwa, jak też międzynarodowych zobowiązań Litwy podjętych w dziedzinie ochrony praw mniejszości narodowych w zakresie jej edukacji. Tyle w telegraficznym skrócie, gdy chodzi o fakty.

Niestety, społeczność litewska z mediów zarówno pisanych, jak też telewizyjnych przekaz o wydarzeniu, którego zamilczeć się nie dało z racji jego skali, otrzymała inny. Zmanipulowany. Szczególnie było to widoczne w kontrolowanej przez władze telewizji publicznej LRT. Jak ktoś nie był na manifestacji i nie ma wiedzy na temat ostatnich wydarzeń i działań, jakim zostały poddane szkoły polskie i rosyjskie w Wilnie, to z „Panoramy” mógł się dowiedzieć, że kilkudziesięcny wiec społeczny różnych szkół mniejszości narodowych to była zaledwie akcja polityczna pewnej partii. Akcja na domiar zupełnie bez żadnych podstaw, bo – jak tłumaczył główny winowajca protestu minister oświaty Gintautas Jakštasa – „był to protest przeciwko dyskusji, który zorganizowała jedna partia”.

No cóż doprecyzujmy. Minister Jakštasa „dyskusją” nazywa pisma włodarzy stolicy do dyrektorów placówek oświatowych (polskich i rosyjskich), w których od dyrektorów żąda się bez żadnych podstaw prawnych zwiększenia godzin lek-

cyjnych tygodniowo z języka litewskiego (kosztem jakich przedmiotów nie precyzuje się w żądaniach), żąda się otwierania klas w ich szkołach, w których nauczanie miało odbywać wyłącznie po litewsku za wyjątkiem języka ojczystego. Po tym wszystkim wicemarszałek Wilna Arunas Šileris wyrusza na wizytację do tych szkół celem wywarcia presji na dyrektorów, co można byłoby odebrać też jako formę mobbingu pracodawcy wobec pracobiorców. Jeżeli jest to „dyskusja”, to raczej przypomina ona tę, jaką prowadzi gangster ze swoją ofiarą, której przyłożył lufę pistoletu do skroni i żąda spełnienia jego warunków. Jeżeli osoba zaproszona do „dyskusji” nie spełni jego warunków, musi się liczyć z tym, że w jej skroni może powstać charakterystyczny otwór od kuli.

Większość mediów naświetlających temat postarała się go maksymalnie rozwinąć, przedstawić w krzywym zwierciadle, wyeksponować wątki poboczne, nieistotne, a zamilczeć istotę problemu. Czyli zająć eter gadaniną o tym, jak wszystko z tym wiecem było nie tak. Zaczęto od skali protestu. Większość dziennikarzy relacjonujących manifestację mówiło o „setkach” osób, które wyszły zaprotestować „w związku z sytuacją szkół mniejszości narodowych”. Nie widzieli tysięcy, bo zdążyli rzucić okiem tylko na sam początek protestu, gdy pod Sejmem ludzie dopiero się gromadzili. Gdy się zgromadzili w wielotysięczny tłum, dziennikarzy już liczba uczestników nie interesowała, bo skupili się oni na innym wątku organizacyjnym. Mianowicie oburzyło ich, że zainteresowani uczniowie, pedagodzy, rodzice byli informowani o wiecu protestu przez jego organizatora czyli Związek Polaków na Litwie na różne sposoby. W mediach społecznych, w internecie, w prasie, ba nawet ulotki informacyjne były rozpowszechniane w szkołach, co jest – rzecz jasna – zbrodnią niesłychaną. Rozumiem, że według logiki piszących wszystkie inne akcje protestacyjne w naszym kraju są organizowane za pośrednictwem telepatii, gdy do potencjalnych uczestników wydarzenia są wysyłane impulsy oddziaływujące na ich mózg, bo to jest jedyna legalna forma organizowania manifestacji na Litwie. Wątkiem centralnym w relacjonowaniu przez media akcji protestacyjnej w obronie szkół mniejszości narodowych było też wyszukiwanie w tysięcznym tłumie pojedynczych twarzy polityków „jednej partii”, których obecność tam też pewnie była nielegalna. Natomiast żadne relacjonujące protest medium nie dostrzegło głównego przekazu, jaki tam wybrzmiał, że mianowicie wiele poczynań włodarzy stolicy w tym wicemarszałka Šilerisa było bezprawnych, całkowicie poza jego kompetencjami. Że tak samo ministerstwo oświaty niczym stoł w składzie porcelany wdrażać zaczęło kolejną swą „reformę” dotyczącą

szkół mniejszości narodowych w nosie mając międzynarodowe dokumenty, jakie Litwę wiążą w tej tematyce. Tego w relacjach nie było, bo gdyby było, to przecież zanegowałoby linię obrony ministra Jakštasa o „dyskusji” z oświatowcami ze szkół nielitewskich.

Za 30 lat niepodległości przyzwyczailiśmy się już niejako, że władze zatrzymują się ze swymi „reformami” w tematach praw mniejszości dopiero wtedy, gdy poczują solidarny opór ze strony reformowanych. Duży sukces organizacyjny ZPL, którego nikt nie jest w stanie zanegować, z pewnością był kubłem zimnej wody na głowę rozkręcającego się w bezprawiu ministra oświaty, na merów z Wilna, nie wykluczone, że też na socdemów, którzy w rejonie wileńskim wycofali się z pomysłu zakładania na każdym dziedzińcu podwileńskiej polskiej szkoły litewskich przedszkoli modułowych (bez uzgodnienia oczywiście z gospodarzami terenu). Do rządzących z pewnością dotarło, że nie będą mogli dalej bezkarnie zastraszać dyrektorów szkół, bezkarnie łamać prawo, traktaty i konwencje. Po solidarnym proteście wspólnot szkół polskich i rosyjskich, które płyną w jednej łodzi, gdy chodzi o ich prawa oświatowe, i trzeba być mało rożgarniętym, by sądzić, że po ewentualnym zniszczeniu rosyjskich szkół, polskie zostaną ocalone. Będzie to raczej dla landsbergistów tylko przetarciem szlaku, przetestowaniem odporności zagrożonej społeczności.

Minister Jakštasa widząc solidarny duży opór ze strony tych, których próbował podzielić (jednych zastraszyć, drugich uśpić), zaczął nagle wylewnie tłumaczyć w mediach, że jego resort nawet w planach nie ma zmiany Ustawy o oświacie, która gwarantuje wspólnotom narodowym naukę w ich języku ojczystym. Że dotychczasowe próby lituanizacji szkolnictwa mniejszości narodowych przez resort oświaty i jego šilerisów, to tylko była taka wersja „dyskusji”. Że tak naprawdę mniejszościom nic nie grozi na Litwie, gdy idzie o ich edukację.

Odnotowujemy zatem zmianę postawy rządu wobec oświaty w języku mniejszości narodowych, bo bez dwóch zdań, że to co działo się w tej materii, było z wiedzy i zgody premier oraz szefa konserwatystów, ministra spraw zagranicznych. Nie tracimy jednak czujności, bo kurs na zwiększenie uprawnień samorządów w zakresie modyfikowania podstaw programowych w szkołach ma być utrzymany. Czyli więcej praw dla polityków pokroju Benkunskasa, Šatavičiusa czy Šilerisa, którzy już pokazali, na co ich stać nie jeden raz, że użyję słów z popularnej piosenki, ma być tym modus vivendi, by majstrować przy oświacie mniejszości narodowych również w przyszłości.

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Obecny prezydent faworytem rankingowym wyborów prezydenckich

Na niespełna dwa miesiące przed wyborami prezydenckimi na Litwie rankingowym faworytem pozostaje obecny przywódca kraju Gitanas Nausėda, takie są wyniki sondażu przeprowadzonego przez spółkę „Baltijos tyrimai”. Na dążącego objęcia fotela prezydenckiego na drugą kadencję Nausėdę zagłosowałoby 4 z 10 przepytanych wyborców. W trójce liderów wyścigu prezydenckiego pozostaje adwokat Ignas Vėgėlė i po raz drugi z rzędu. ubiegająca się o fotel prezydencki obecna premier Ingrida Šimonytė. Co prawda, jak wynika z sondażu, obaj kontrkandydaci obecnego prezydenta dość wyraźnie mu ustępują. Na obecnego przywódcę kraju zagłosowałoby 40,4 proc. ankietyowanych, na Vėgėlė – 11,1 proc., a na obecną premier – zaledwie 9,1 proc.

Program zwiększenia wydatków na obronę

Od 2025 roku Litwa na obronność zamierza przeznaczać 3 proc. PKB, zakłada to zatwierdzony przez parlament Program Wzmocnienia i Rozwoju Systemu Obrony Narodowej, który poparto 95 postów ze 141. W roku bieżącym finansowanie

obrony na Litwie wynosi 2,75 proc. PKB. Od kilku miesięcy w kraju trwa dyskusja z udziałem polityków, przedstawicieli biznesu i ekspertów w sprawie, skąd pozyskać pieniądze na zwiększenie budżetu obronnego. Wśród proponowanych rozwiązań znalazło się podniesienie podatku VAT, zwiększenie podatku od przedsiębiorstw i zaciągnięcie pożyczek. Po zatwierdzeniu programu przez Sejm rząd w ciągu trzech miesięcy ma uzgodnić z sejmową Komisją Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony oraz zatwierdzić siedmioletni plan zakupów broni i technologii.

Udzielają wsparcia zarówno dorosłym dzieciom, jak i rodzicom

Finansowego oraz innego rodzaju wsparcia swym dorosłym dzieciom udziela aż 81 proc. obywateli Litwy w wieku od 40 do 60 lat, a 76 proc. wspiera rodziców, opiekunów oraz bliskich w wieku starszym. Takie są wyniki badania zrealizowanego przez „Swedbank”. Wynika z niego również, że 30 proc. przebadanych przeznacza do 100 euro miesięcznie na wsparcie swych dzieci. Tymczasem prawie 50 proc. podobne sumy przeznacza na wsparcie rodziców. Chociaż 80 proc. ankietyowanych stwierdziło, że pieniądze przeznaczone na wsparcie bliskich nie sprawiają odczuwalnych kłopotów finansowych, ale tym niemniej prawie 30 proc. przyznało, że musiało iść się dodatkowej pracy

Przewoźnicy na skutek protestów polskich rolników strat nie doznali

W ubiegłym tygodniu polscy rolnicy wznowili protesty i blokowanie dróg, ale, jak poinformował Vytautas Milėnas, sekretarz generalny Narodowego Stowarzyszenia Przewoźników „Linava”, większych strat z tego powodu nie odnotowano. – Kłopoty były tylko podczas pierwszego i drugiego dnia blokad dróg, gdy trzeba było korzystać z objazdowych tras oraz przy granicy Polski z Niemcami zwiększył się czas oczekiwania na przekroczenie granicy – tłumaczył Milėnas. Przypominamy, że na początku marca polscy rolnicy blokowali przejście graniczne w Budzisku i sprawdzali, czy z terytorium Litwy nie jest przemykane ukraińskie zboże.

Kiermasz w wieku chrystusowym

Dokończenie ze s. 1
o wydzielenie miejsca pod stoisko handlowe. O tym, że „Kaziuczek” z roku na rok staje się coraz popularniejszy i w przyszłości może być konkurentem dla wileńskiego Kaziuka mówiła postanka Rita Tamašunienė oraz mer Samorządu Rejonu Wileńskiego Robert Duchniewicz. Tegoroczne święto uświetniło przybycie do Niemenczy na delegacji z województwa warmińsko-mazurskiego z dyrektorką generalną Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie Moniką Choroszewską-Pleńkowską oraz doradczynią wojewody Joanną Czarkowską-Kalinowską na czele. Bogatą ofertę sprzedających podziwiali też Polacy z Olecka. A było co i z czego wy-

bierać. Wzrok przyciągały przede wszystkim tradycyjne barwne palmy podwileńskie, wyroby z drewna i te kute z żelaza, różnej wielkości kosze

i kobiałki, były też domki dla ptaków (potocznie szpakówki), trzonki do młotków i toporzyska, ręcznie malowane kubki i spodeczki, rękodzieła z włóczki i papieru, drewniane szylidy i wywieszki, wiatraki, taborety i ławeczki. Na smakoszy czekały różne wędliny, szaszłyki, pyszna solona słonina, wędzone na miejscu ryby, czarne chleby, pulchne bułki i różnego rodzaju ciasteczka, a dzieci ustawiały się w kolejce do waty cukrowej oraz popcornu. Dla najmłodszych gości „Kaziuczka” starostwo ufundowało darmowy przejazd ciuchcią, co było dla nich prawdziwą frajdą.

Od pierwszego „Kaziuczka Niemenczyńskiego” nastroju sprzedającym i ochoty kupującym dodawały występy kapel, zespołów i

„Kaziuczek Niemenczyński” został zainicjowany przez członków Zarządu Kół Związku Polaków na Litwie w Niemenczyne (prezes Zygmunt Żdanowicz) i zrealizowany przy doraźnej pomocy członków Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna w Węgorzewie (prezes Tadeusz Karaźniewicz). Pierwsze „Kaziuczki Niemenczyńskie” odbywały się na stadionie przy estradzie, czyli tzw. Operze Leśnej, a następnie z inicjatywy starostwa m. Niemenczyn został przeniesiony na ulicę Święciańską, gdzie się na dobre zadowił.

wykonawców. Tak było również tym razem. Podczas kiermaszu wystąpili: miejscowa „Kapela Kawalerów Podwileńskich”, wokalnoinstrumentalny zespół „Vinis”, który przybył na Wileńszczyznę ze Zmudzi, energiczna „Kapela Świętojańska” z Sużan oraz rodzinny duet Livety i Petrasa Kazlauskasów. Występy zapowiadał i nad całością programu czuwał czarująca Katarzyna Parszuto i niezmordowany Win-cuk Bałbatunszczyk z Pustoszy-

szek, czyli Dominik Kuziniewicz. Mimo że prognozy synoptyków na sobotę, 23 marca, nie były zachęcające i zapowiadano deszcz, to jednak to, że „Kaziuczek” osiągnął wiek chrystusowy, zostało dostrzeżone i docenione w Kancelarii Niebieskiej i aura w tym dniu nie sprawiła figla i była wręcz wymarzona, dlatego też na kiermaszu było tłoczno, gwarno i wesoło.

Inf. wł.
Fot. Marian Dzwiniel

Światowy Dzień Poezji w oddziale CBSRW w Kowalczukach

Światowy Dzień Poezji jest świętem jednej z najcenniejszych form wyrazu i tożsamości kulturowej ludzkości. Poezja, praktykowana od wieków w każdej kulturze i na każdym kontynencie, przemawia do naszego człowieczeństwa i wspólnych wartości, czyniąc nawet najprostsze wiersze narzędziem dialogu i pokoju.

21 marca, w Światowy Dzień Poezji, Filia Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego we wsi Kowalczuki zaprosiła miłośników poezji na spotkanie „Bukiet najpiękniejszych wierszy”. Rok

2024, ogłoszony Rokiem Czesława Miłosza, stał się doskonałą okazją do ponownego sięgnięcia po twórczość tego wybitnego poety.

Na zakończenie imprezy, przy filiżance herbaty, uczestnicy obejrzeli prezentację multimedialną pt. „Czesław Miłosz – życie i twórczość”.

Poezja jest dla każdego – łączy ludzi w różnym wieku, o różnym pochodzeniu czy poglądach. Organizatorzy spotkania mają nadzieję, że to spotkanie zachęciło do sięgnięcia po poezję i zainspirowało do tworzenia własnych wierszy.

Organizatorzy

L24.lt

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

86 lat temu urodził się Gabriel Jan Mincewicz - orędownik polskiej oświaty i kultury na Wileńszczyźnie

Gabriel Jan Mincewicz urodził się 25 marca 1938 roku w gminie sużańskiej rejonu wileńskiego. Wychował się w rodzinie o głębokich korzeniach katolickich i patriotycznych. Zapisał się w pamięci mieszkańców Wileńszczyzny jako człowiek czynu, wybitny orędownik polskiej oświaty na Litwie, człowiek niezwykle zasłużony dla polskiej kultury.

Anna

Pan Gabriel Jan Mincewicz ma wielkie zasługi, dużo zrobił dla Wilna i Ziemi Wileńskiej. Pamięć o nim jest wciąż żywa w społeczeństwie.

z Wilna

To była wyjątkowa postać, wszechstronna i aktywna, patriota i propagator Wileńszczyzny. Pamiętamy, wspominamy i otaczamy go modlitwą!

Tadeusz

Śp. J. G. Mincewicz to wielka osobowość Wileńszczyzny.

Niech spoczywa w pokoju!

Wachter

Śmierć Jana Mincewicza 7 grudnia 2016 roku była ogromną i niepowetowaną stratą dla Wileńszczyzny. Ale pamięć o nim jest wciąż bardzo żywa.

Maria

Byłam w tym roku 3 marca w Giżycku na Kaziukach i występie Zespołu „Wileńszczyzna” cudowny występ zdolni młodzi ludzie, wspaniały chór, mam sentyment do Wileńszczyzny bo urodziłam się w Wilnie, rodzice brali ślub w Niemenczynie, a ja byłam tam chrzczona, jestem pełną podziwu dla Pana Jana Mincewicza za jego patriotyczną i katolicką oraz artystyczną działalność. Będąc na koncercie zespołu „Wileńszczyzna” kupiłam książkę, pt. „Pod prąd”, gdzie pięknie opowiada się o działalności pana Jana Mincewicza, szkoda, że nie ma już go wśród nas!!!

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Nigdy nie będzie zgody na ograniczanie praw mniejszości narodowych – konferencja w Sejmie RL

W poniedziałek 18 marca w Sejmie RL odbyła się konferencja z udziałem polityków Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin (AWPL-ZChR). Podczas konferencji poruszono takie kwestie jak zwiększenie budżetu na obronność, jak też kwestie związane z dyskryminowaniem szkół mniejszości narodowych.

Andrzej W.

Bardzo ważna konferencja. Poruszono szereg ważnych kwestii. Niezmiernie ważne, że nasi przedstawiciele i w Europarlamencie, i w Sejmie RL, i w samorządzie trzymają rękę na pulsie i przedstawiają dla społeczeństwa rozsądne i korzystne tak dla kraju jak i mieszkańców rozwiązania istniejących wyzwań.

r.w.

Nigdy nie będzie zgody na ograniczanie praw mniejszości narodowych w obszarze oświaty! Nie ulegniemy naciskom, zastraszaniu ani szantażom litewskich nacjonalistów.

Janusz

Niestety już niejako „specjalnością” litewskiej władzy jest łamanie umów i deptanie podjętych zobowiązań. Choć Litwę obowiązują zapisy Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych, to wciąż podejmowane są działania zmierzające do ograniczania praw mniejszości narodowych. Ze szczególną wściekłością są atakowane szkoły, co też obserwujemy obecnie. Dlatego w pełni podpisuję się pod stwierdzeniami, jakie padły podczas konferencji polityków AWPL-ZChR. A litewskiej władzy dedykuję znaną i ważną zasadę: z umów należy się wywiązywać!

z Wilna

Należy wzmacniać obronność kraju, ale nie poprzez obarczanie kosztami

i tak już uboższego społeczeństwa. Słuszny jest postulat AWPL, by opodatkować banki, które przecież mają wielkie zyski.

obserwator

Wstyd dla władz Litwy! Ograniczanie praw mniejszości narodowych w obszarze oświaty absolutnie nie powinno mieć miejsca w państwie Unii Europejskiej. To nie są standardy demokratycznego państwa prawa.

Jerzy

Musimy być zdeterminowani i konsekwentni. Razem obronimy szkoły, w jedności siła! Nie dajmy się zastraszyć i zmanipulować. Racja jest po naszej stronie!

mieszkaniec

Obowiązkowo 23 marca będę na wiecu z całą rodziną, by bronić szkół!

pytanie

Czy mer i wicemer Wilna poniosą odpowiedzialność za trwające już od kilku miesięcy naruszanie ustawy o oświacie, ustalonych zasad i burzenie fundamentów oświaty? Czy w ogóle będą mieli cywilną odwagę i honor będąc się wyjaśnieniem tej bulwersującej sprawy, a także przeprosić tak obcesowo potraktowaną społeczność naszych szkół?

Rafał

Proponowane przez ministerstwo oświaty zmiany mają prowadzić do dalszej stopniowej lituanizacji w naszych szkołach. Nic nowego: brak poszanowania praw mniejszości narodowych to stała cecha wielu litewskich „patriotów” także tych na rządowych posadach i w centralnych instytucjach.

PL-LT

Niedawno był w Wilnie marszałek Sejmu RP pan Hołownia. Tak ciekawie mówił o szczerym nastawieniu litewskich władz wobec Polaków na Litwie. Ale jednak coś tu zgrzyta... Bo przecież czy ograniczanie i cią-

głe napadanie na szkoły mniejszości narodowych ma być przejawem tej tak dziwnie pojmowanej „troski” litewskiego państwa?..

Jan71

Poruszono na konferencji najważniejsze aktualia. AWPL pilnuje polskich spraw. Brawo za konsekwencję, bo nie jest łatwo pracować w otoczeniu, które jest tak nieprzychylnie jak litewskie władze, ministerstwo oświaty czy merowie stolicy.

Ziuk

Życzę AWPL, ZPL i całej polskiej wspólnocie na Litwie - wytrwałości i skutecznej walki do zwycięstwa!

M.M.

Nagonka nacjonalistyczna na szkoły mniejszości narodowych trwa niezmienne od 36 lat i końca nie widać. Ze smutkiem obserwujemy brak dobrej woli politycznej litewskich władz, by postępować zgodnie z prawem międzynarodowym (Konwencja ramowa Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych), umowami dwustronnymi (Traktat z Polską z 1994 r.), normami unijnymi. Dlatego więc w Wilnie zapowiadany na sobotę 23 marca jest wyrazem słusznego społecznego protestu, wyrażanego przez pełnoprawnych obywateli kraju, których prawa są ustawicznie ograniczane i łamane.

Zygmunt

Zawsze, gdy u władzy są konserwatyści i liberałowie, mieszkańcy są zmuszeni wychodzić na ulice, aby bronić swych praw. Taka jest prawidłowość, bo ta koalicja jest wyjątkowo nieprzychylna wobec mniejszości narodowych i prowadzi politykę buldożerowej dyskryminacji.

r.w.

Wszystkie tematy poruszone na konferencji to, niestety, prawdziwe bolączki. Ale też zostały podane recepty, jak te problemy rozwiązać z korzyścią dla mieszkańców.

Ogromna jedność i determinacja Polaków w obronie swoich szkół

Trzytysięczna manifestacja w Wilnie

REZOLUCJA WIECU ORGANIZOWANEGO PRZEZ ZWIĄZEK POLAKÓW NA LITWIE W OBRONIE TRADYCYJNEGO MODELU SZKÓŁ MNIJSZOŚCI NARODOWYCH NA LITWIE

Wilno, 23 marca 2024 r.

Na Litwie od wielu lat trwa niszczenie szkolnictwa polskiego pod przykryciem wciąż wdrażanych, niczym nieuzasadnionych oraz bezowocnych reform w sektorze edukacji. Władze konserwatystów i liberałów ukierunkowanie i notorycznie dążą do obniżania statusu języka ojczystego w szkołach polskich. Nadal nie jest rozwiązana kwestia nauczania języka litewskiego. W opinii polityków oświatowych ma się on stać bardziej językiem ojczystym niż państwowym. Apele społeczności polskiej na Litwie o przygotowanie i wdrożenie właściwego programu nauczania języka litewskiego w szkołach mniejszości narodowych, przygotowanie odpowiednich podręczników i pomocy dydaktycznych oraz przeszkolenie nauczycieli pozostają bez odpowiedzi. Brak jakichkolwiek działań w kierunku zapewnienia szkołom polskim na Litwie podręczników przedmiotowych w języku ojczystym. Wydane przed 15-20 laty podręczniki są zniszczone fizycznie i przestarzałe moralnie. Unieemożliwia to prowadzenie jakościowego procesu nauczania. W przedszkolach i szkołach polskich brakuje wychowawców oraz nauczycieli klas początkowych, pedagogów specjalnych, logopedów, którzy by mogli nauczać i konsultować w języku ojczystym. W ostatnich miesiącach nasiliła się nagonka na szkoły mniejszości narodowych, żarliwie prowadzona przez reprezentującą rządzącą koalicję wicemera Wilna, wspomagana przez Ministerstwo Oświaty, Nauki i Sportu, proponujące zmianę modelu szkół mniejszości narodowych. Po buldożerowych przekonstruowaniach sprzed kilkunastu lat sprawdzonego modelu szkoły polskiej (60 000 osób złożyło podpisy przeciwko nowelizacji ustawy o oświacie, która mimo to została przyjęta i weszła w życie 17 marca 2011 r., ujednolicając m.in. maturę z języka litewskiego w szkołach mniejszości narodowych). W połowie lutego br. minister edukacji, nauki i sportu Gintautas Jakštas podał do wiadomości publicznej szereg proponowanych przez resort modyfikacji w systemie nauczania, które są narzucane szkołom mniejszości narodowych. Wizja szefa resortu – w kontekście destrukcyjnych działań w dziedzinie edukacji - nie jest budująca. Jeden z proponowanych „wynałazków” ministra zakłada prowadzenie w szkołach mniejszości narodowych lekcji geografii i historii w języku litewskim, kolejny przewiduje pozbawienie możliwości młodzieży gimnazjalnej poznawania ojczystej literatury i kultury itd. Ratyfikowane przez Republikę Litewską dokumenty międzynarodowe – Konwencja ramowa o ochronie mniejszości narodowych oraz Traktat o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy pomiędzy Polską a Litwą – zakładają prawo do pobierania nauki w języku ojczystym przez mniejszości narodowe, jak również fakt,

że nowe akta prawne nie mogą pogarszać nabytych praw mniejszości narodowych.

Jako społeczność polska wyrażamy swój protest wobec notorycznego eksperymentowania z młodymi ludźmi, stanowcze „nie” mówimy niszczeniu szkolnictwa w języku ojczystym i asymilacji!

Potępiamy działania Ministerstwa Oświaty, Nauki i Sportu Republiki Litewskiej w zakresie proponowanych zmian w systemie edukacji mniejszości narodowych. Prosimy Prezydenta Republiki Litewskiej o pouczenie ministra oświaty, nauki i sportu, że należy przestrzegać założeń dokumentów międzynarodowych i respektować prawa człowieka, które są jedną z fundamentalnych zasad funkcjonowania Unii Europejskiej.

Żądamy:

1) zaniechania zmian w modelu szkół mniejszości narodowych, zachowania tradycyjnego modelu szkoły, w którym kształcenie oraz nauczanie wszystkich przedmiotów jest prowadzone w języku polskim, za wyjątkiem języka litewskiego państwowego;

2) przygotowania odpowiednich programów nauczania, podręczników, przeszkolenia nauczycieli oraz podziału klasy na lekcji języka litewskiego na trzy równoległe grupy (zamiast obecnych dwóch);

3) zaprzestania nowych działań Ministerstwa Oświaty, Nauki i Sportu Litwy w kwestii egzaminu z języka polskiego ojczystego oraz zapewnienia równych możliwości przygotowywania się do egzaminu państwowego z języka polskiego ojczystego jak w szkołach z litewskim językiem nauczania do państwowego egzaminu z języka litewskiego ojczystego. Zezwolić na składanie maturalnego egzaminu państwowego z języka polskiego na dwóch poziomach;

4) dymisji wicemera m. Wilna Arūnasa Šilerisa za jego nieprawne działania, zastraszanie, szantaż wobec obywateli Litwy narodowości rosyjskiej, białoruskiej, polskiej, stosowanie mobbingu wobec dyrektorów szkół oraz wzniecanie napięć w społecznościach oświatowych;

5) umożliwienia kształcenia się w języku ojczystym nauczycieli klas początkowych, wychowawców przedszkoli, pedagogów socjalnych i logopedów do pracy w szkołach mniejszości narodowych;

6) rezygnacji z ujednolicenia i powrotu do obowiązującego do 2013 roku egzaminu maturalnego z języka litewskiego państwowego w szkołach mniejszości narodowych.

7) zwiększenia finansowania szkół mniejszości narodowych o 25 proc.

Fot. Marlena Paszkowska, Wiktor Jusiel
i Marian Paluszkiwicz

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym dwudziestym piątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangeli. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

**Czwartek, 28 marca 2024
Wielki Czwartek**

J 13, 1-15

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Przed świętem Paschy Jezus wiedział, że nadeszła godzina Jego przejścia z tego świata do Ojca. A ponieważ umiłował swoich, którzy mieli pozostać na świecie, tę miłość okazał im aż do końca. Podczas wieczerzy, gdy diabeł zajął się już tym, by Judasz, syn Szymona Iskarioty Go wydał, Jezus świadomy, że Ojciec przekazał Mu wszystko w ręce, a także, że od Boga wyszedł i do Boga wraca, wstał od wieczerzy, zdjął szatę, wziął płócienny ręcznik i przepasał się nim. Następnie wlał wodę do miednicy i zaczął obmywać uczniom nogi oraz wycierać je płóciennym ręcznikiem, którym był przepasany. Gdy podszedł do Szymona Piotra, ten zapytał: „Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?”. Jezus mu odpowiedział: „Tego, co Ja teraz czynię, ty jeszcze nie rozumiesz, ale później to pojmiesz”. Mimo to Piotr sprzeciwił się: „Nigdy nie będziesz mi umywał nóg!”. Jezus więc powiedział: „Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną”. Wtedy Szymon Piotr powiedział: „Panie, umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!”. Jezus mu odrzekł: „Ten, kto się wykapał, nie potrzebuje jeszcze raz się myć, chyba za wyjątkiem nóg, gdyż cały jest czysty. I wy jesteście czysci, lecz nie wszyscy”. Powiedział: „Nie wszyscy jesteście czysci”, gdyż znał swojego zdrąpcę. Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: „Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem – i słusznie mówicie, bo Nim jestem. Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was”.

UMYWAĆ NOGI I MIŁOWAĆ DO KOŃCA

Jezus umywa nogi swoim uczniom, bo mają na sobie brudy tego świata. Usługuje im, bo ich kocha. Kiedy Piotr nie zgadza się na to, Jezus z cierpliwością tłumaczy, dlaczego to robi. Pan kocha również nas i nam usługuje. Obmywa nasze nogi. Pragnie odpowiadać na nasze wątpliwości, aby nasza wiara była mądra i abyśmy potrafili Mu do końca zaufać. A my? Czy przychodzimy do Niego i pytamy? Czy pozwalamy się Jezusowi obmyć? Czy chcemy Go naśladować? „Umywać nogi” i „miłować do końca” to bardzo wymagający program życia, program służby wobec drugiego człowieka. Czy mamy na tyle siły, żeby go realizować? My sami nie, ale to Jezus jest naszą siłą. Wystarczy Go poprosić. On czeka na nas w Eucharystii.

Panie Jezu, pragnę, aby moje życie było całkowicie przeniknięte Twoją obecnością, bądź moją siłą.

**Piątek, 29 marca 2024
Wielki Piątek**

J 18, 1-19, 42

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Jezus udał się z uczniami za potok Cedron, do znajdującego się tam ogrodu. I wszedł do niego On i Jego uczniowie. Judasz, Jego zdrąca, też znał to miejsce, gdyż Jezus często spotykał się tam ze swymi uczniami. Judasz więc przybył tam wraz z oddziałem żołnierzy oraz służącymi wyższych kapłanów i faryzeuszów, zaopatrzonymi w pochodnie, lampy i broń. Ponieważ Jezus wiedział o wszystkim, co Go spotka, wyszedł im naprzeciw i zapytał: „Kogo szukacie?”. Odpowiedzieli Mu: „Jezusa z Nazaretu”. Wtedy On powiedział: „Ja jestem”. A wśród nich znajdował się Judasz, Jego zdrąca. Kiedy zaś usłyszeli: „Ja jestem”, cofnęli się i upadli na ziemię. Zapytał ich więc powtórnie: „Kogo szukacie?”. A oni zawołali: „Jezusa z Nazaretu”. Wówczas Jezus im rzekł: „Powiedziałem wam, że Ja jestem. Skoro więc Mnie szukacie, pozwólcie im odejść”. Tak miały się spełnić słowa, które wypowiedział: „Nie utraciłem nikogo z tych, których Mi powierzyłeś”. Wtedy Szymon Piotr, który nosił miecz,

wydobył go i uderzył stugę najwyższego kapłana i odciął mu prawe ucho. Stuga zaś nazywał się Malchos. Jezus zwrócił się do Piotra: „Schowaj miecz do pochwy! Czy nie mam wypić kielicha, który podałeś Mi Ojciec?”. Żołnierze więc ze swym dowódcą oraz słudzy żydowski pochwyli Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza, teścia Kajfasza, który sprawował w owym roku urząd najwyższego kapłana. To właśnie Kajfasz poradził Żydom: „Lepiej przecież, aby jeden człowiek umarł za naród”. Tymczasem za Jezusem podążał Szymon Piotr oraz jeszcze inny uczeń. Uczeń ten był znany najwyższemu kapłanowi, dlatego wszedł z Jezusem aż na dziedziniec pałacu najwyższego kapłana. Piotr natomiast pozostał na zewnątrz przy bramie. Ten inny uczeń, znany najwyższemu kapłanowi, wrócił jednak, porozmawiał z odźwierną i wprowadził Piotra do środka. A służąca odźwierną zapytała Piotra: „Czy i ty jesteś jednym z uczniów tego człowieka?”. On odpowiedział: „Nie jestem”. A wokół rozpalonego na dziedzińcu ogniska stali słudzy oraz podwładni najwyższego kapłana i grzali się, bo było chłodno. Także Piotr stanął wśród nich i grzał się. Najwyższy kapłan postawił Jezusowi pytanie o Jego uczniów oraz o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział: „Ja otwarcie przemawiałem do ludzi. Zawsze nauczałem w synagodze i świątyni, gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi. Niczego nie powiedziałem w ukryciu. Dlaczego więc Mnie wypytujesz? Zapytaj tych, którzy Mnie słuchali, o czym ich uczyłem; oni wiedzą, co im powiedziałem”. Po tych słowach jeden ze stojących tam sług wymierzył Jezusowi policzek, mówiąc: „W taki sposób odpowiadasz najwyższemu kapłanowi?”. Jezus mu odrzekł: „Jeśli źle coś powiedziałem, to udowodnij, co było złe, a jeśli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz?”. Następnie Annasz odesłał związanego Jezusa do najwyższego kapłana Kajfasza. Tymczasem Piotr stał na dziedzińcu i grzał się. Wtem zapytano go: „Czy i ty jesteś jednym z Jego uczniów?”. A on zaprzeczył, stwierdzając: „Nie jestem”. Jeden ze sług najwyższego kapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, zwrócił się do niego: „Czyż nie widziałem cię razem z Nim w ogrodzie?”. Piotr jednak znowu zaprzeczył i zaraz kogut zapał. Wczesnym rankiem przeprowadzono Jezusa od Kajfasza do pretorium. Oskarżyciele nie weszli jednak do pretorium, aby się nie skalać i móc spożyć wieczerzę paschalną. Dlatego też Piłat wyszedł do nich i zapytał: „Jakie oskarżenie wnosicie przeciwko temu człowiekowi?”. Oni odpowiedzieli: „Nie wydalibyśmy Go tobie, gdyby On nie był złoczyńcą”. Piłat im odparł: „Zabierzcie Go sobie i osądzcie zgodnie z waszym prawem”. Wówczas Żydzi rzekli: „Nam nie wolno nikogo zabić”. Tak miała wypełnić się zapowiedź Jezusa, w której zaznaczył, jaką ponieś śmierć. Piłat więc znowu wrócił do pretorium, przywołał Jezusa i zapytał Go: „Czy Ty jesteś królem Żydów?”. Jezus rzekł: „Mówisz to od siebie, czy też inni powiedzieli ci to o Mnie?”. Wówczas Piłat powiedział: „Czyż ja jestem Żydem? To Twój naród i wyżsi kapłani wydalili mi Ciebie. Co zrobisz?”. Jezus odpowiedział: „Moje królestwo nie jest z tego świata. Gdyby moje królestwo było z tego świata, moi podwładni walczyliby, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś moje królestwo nie jest stąd”. Wówczas Piłat rzekł Mu: „A więc jesteś królem”. Jezus odparł: „To ty mówisz, że jestem królem. Ja urodziłem się i przyszedłem na świat po to, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, jest mi posłuszny”. Wtedy Piłat rzekł do Niego: „A cóż to jest prawda?”. I gdy to powiedział, znowu wyszedł do Żydów, stwierdzając wobec nich: „Ja nie znajduję w Nim żadnej winy. Jest zaś u was zwyczaj, że uwalniam wam kogoś na święto Paschy. Chcicie więc, abym wam wypuścił na wolność króla Żydów?”. Ponownie zaczęli wołać: „Nie Jego, ale Barabasa!”. A Barabas był przestępcą. Wówczas Piłat zabrał Jezusa i kazał ubiczować. A żołnierze spleli koronę z cierni i włożyli na Jego głowę. Narzucili Mu purpurowy płaszcz, podchodzili do Niego i mówili: „Bądź pozdrowiony, królu Żydów”. Bili Go też po twarzy. Piłat zaś znowu wyszedł na zewnątrz i oznajmił im: „Oto wyprowadzam Go do was, abyście wiedzieli, że nie znajduję w Nim żadnej winy”. I Jezus wyszedł na zewnątrz w cierniowej koronie i purpurowym płaszczu. Wtedy Piłat powiedział do nich: „Oto człowiek!”. Gdy wyżsi kapłani i słudzy zobaczyli Go, zaczęli krzyać:

„Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!”. Piłat im odparł: „Weźcie Go i sami ukrzyżujcie! Ponieważ ja nie znajduję w Nim żadnej winy”. Żydzi mu odpowiedzieli: „My posiadamy Prawo i zgodnie z Prawem powinien umrzeć, gdyż uznał się za Syna Bożego”. Gdy Piłat usłyszał ten zarzut, bardzo się przestraszył. Wrócił ponownie do pretorium i zapytał Jezusa: „Skąd pochodzisz?”. Lecz Jezus nie dał mu żadnej odpowiedzi. Wtedy Piłat rzekł do Niego: „Nie chcesz ze mną rozmawiać? Czy nie wiesz, że mam władzę Cię uwolnić i mam władzę Cię ukrzyżować?”. Jezus mu odpowiedział: „Nie miałbym żadnej władzy nade Mną, gdybyś nie otrzymał jej z góry. Stąd większy grzech popełnił ten, kto wydał Mnie tobie”. Od tej chwili Piłat usiłował Go uwolnić, lecz Żydzi zaczęli głośno wołać: „Jeśli Go wypuścisz, przestaniesz być przyjacielem cesarza. Kto bowiem uznaje siebie za króla, przeciwstawia się cesarzowi”. Kiedy Piłat usłyszał te słowa, polecił wyprowadzić Jezusa na zewnątrz i posadzić na ławie sędziowskiej, znajdującej się na miejscu zwanym Lithostrotos, a w języku hebrajskim Gabbata. Był to zaś dzień przygotowania Paschy, około godziny szóstej. Następnie Piłat rzekł do Żydów: „Oto wasz król!”. Ci natomiast zakrzyknęli: „Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!”. Piłat więc ich zapytał: „Waszego króla mam ukrzyżować?”. Wyżsi kapłani odpowiedzieli: „Nie mamy króla oprócz cesarza”. Wtedy Piłat wydał Go im na ukrzyżowanie. Oni zaś zabrali Jezusa. A Jezus, dźwigając krzyż dla siebie, przyszedł na tak zwane Miejsce Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a wraz z Nim – z jednej i drugiej strony – jeszcze dwóch innych; Jezusa zaś w środku. Piłat kazał też sporządzić i umieścić na krzyżu tytuł kary, a było napisane: „Jezus Nazarejczyk, król Żydów”. Wiele Żydów czytało ten napis, ponieważ miejsce ukrzyżowania Jezusa znajdowało się blisko miasta i był on sporządzony w języku hebrajskim, łacińskim i greckim. Wyżsi kapłani żydowski mówili więc Piłatowi: „Nie pisz «król Żydów», lecz: «To On powiedział: Jestem królem Żydów»”. Piłat jednak odparł: „To, co napisałem, napisałem”. Żołnierze po ukrzyżowaniu Jezusa zabrali Jego tunikę i płaszcz, który podzielili na cztery części – dla każdego żołnierza po jednej. Tunika nie była szyta, lecz z góry na dół cała tkana. Dlatego też postanowili wspólnie: „Nie rozrywajmy jej, lecz losujmy, do kogo ma należeć”. Tak miało wypełnić się Pismo: „Podzielili między siebie moje ubrania i o moją szatę rzucili los”. To właśnie uczynili żołnierze. Przy krzyżu Jezusa stała zaś Jego Matka, siostra Jego Matki, Maria, żona Kleofasa oraz Maria Magdalena. Gdy Jezus zobaczył Matkę i stojącego obok ucznia, którego miłował, zwrócił się do Matki: „Kobieto, oto Twój syn”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto twoja matka”. I od tej godziny uczeń przyjął Ją do siebie. Potem Jezus, wiedząc, że już wszystko się dokonało, aby wypełnić się Pismo, rzekł: „Pragnę”. A znajdowało się tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę nasączoną octem i podano Mu do ust. Kiedy Jezus skosztował octu, powiedział: „Wykonało się”; po czym skłonił głowę i oddał ducha. Ponieważ był to dzień przygotowania Paschy, i aby ciała nie wisały na krzyżach w szabat – był to bowiem uroczysty dzień szabatu – Żydzi poprosili Piłata o połamanie nóg skazańcom i usunięcie ich. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie pierwszemu, a potem drugiemu, którzy byli z Nim ukrzyżowani. Gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że On już nie żyje, nie połamali Mu goleni, natomiast jeden z żołnierzy włócznią przebił Jego bok, z którego zaraz wypłynęła krew i woda. O tym daje świadectwo ten, który to widział, a jego świadectwo jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy uwierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: „Nie będziecie łamać jego kości”. Pismo mówi też w innym miejscu: „Będą patrzeć na Tego, którego przebili”. Po tym wszystkim Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. Gdy Piłat wyraził zgodę, przyszedł i wziął Jego ciało. Przybył także Nikodem, który po raz pierwszy zjawił się u Jezusa nocą. On przyniósł około stu funtów mirry zmieszanej z aloesem. Zabrali oni ciało Jezusa i zgodnie z żydowskim zwyczajem grzebania owinęli je w płótna wraz z wonnościami. W miejscu ukrzyżowania znajdował się ogród, w ogrodzie zaś nowy grobowiec, w którym jeszcze nikt

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

nie był pochowany. Tam więc, ponieważ grobowiec był blisko, złożono ciało Jezusa ze względu na żydowski dzień przygotowania.

MIŁOŚĆ KRZYŻA

Dziś, Panie, patrzymy na Twoje ogromne cierpienie. Nie skarżysz się. Dźwigasz krzyż, krzyż naszych grzechów i patrzysz na nas z miłością. Gwoździe przebijają Twoje dłonie i stopy, co sprawia Ci ogromny ból, a Ty nam wybaczasz. Umierasz, abym ja mógł żyć. Panie, moje serce jest za małe, aby przyjąć tę miłość i wyrazić swą wdzięczność. Chyba jeszcze nie dorosłem do krzyża. Ale już wiem, że dla Twojej miłości warto żyć. Niech Twój krzyż, Panie, znajdzie się w centrum naszego życia, niech każdego dnia przypomina nam o Twojej miłości. Niech będzie punktem odniesienia dla wielu naszych spraw, drogowskazem, jak mamy w życiu postępować. Krzyż jest etapem na drodze do zmartwychwstania.

Panie, proszę Cię o otwarte serce, w którym będę mógł się z Tobą spotkać nie tylko w smutku dzisiejszego dnia, ale i w radości zmartwychwstania.

**Sobota, 30 marca 2024
Wielka Sobota**

Dziś Kościół powstrzymuje się od celebrowania Eucharystii. Trwa przy Grobie Pańskim, rozważając mękę i śmierć Chrystusa.

Mk 16, 1-7

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Gdy minął szabat, Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome kupiły wonności, aby pójść Go namaścić. Wczesnym rankiem w pierwszy dzień po szabacie przyszły do grobu, kiedy wschodziło słońce. Mówiły między sobą: „Kto odsunie nam kamień od wejścia do grobu?”. Lecz kiedy spojrzały, zobaczyły, że kamień był odsunięty, choć był bardzo wielki. Weszły do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę. Bardzo się przestraszyły. Lecz on powiedział do nich: „Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego. Zmartwychwstał. Nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go położyli. Teraz idźcie i powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi, że wyprzedza was do Galilei. Tam Go zobaczycie, jak wam powiedział”.

DZIEŃ CISZY I OCZEKIWANIA

„Dzisiaj na ziemi panuje wielka cisza, bo Król śpi” – jak napisano w starożytnej homilii. Dziś nie odprawia się Eucharystii. Przychodzimy do kościoła, aby adorować Jezusa złożonego w grobie. W ciszy, z bólem, smutkiem i tęsknotą w sercu, ale i nadzieją. Życie się nie skończyło. Przynosimy naszą pustkę i cierpliwie czekamy na Jego zmartwychwstanie. Słowa często nie są w stanie oddać tego, co mamy w sercu, więc po prostu bądźmy przy Nim. W milczeniu rozważmy raz jeszcze to, co się wydarzyło. Przecież On umarł za nas z miłości i dla nas zmartwychwstał, abyśmy mieli życie w pełni. Ten dzień to dobry czas na zatrzymanie się i zastanowienie nad swoją relacją z Bogiem.

Panie Jezu, przez tajemnicę Wielkiej Soboty łączysz się z samotnością i pustką człowieka. Dziękuję Ci, że kochasz mnie za nic i przywracasz nadzieję.

**Niedziela, 31 marca 2024
Niedziela Wielkanocy
Zmartwychwstania Pańskiego,
uroczystość**

J 20, 1-9

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

W pierwszym dniu tygodnia, wczesnym rankiem, gdy jeszcze panowały ciemności, przyszła Maria Magdalena do grobu i zauważyła kamień odsunięty od grobowca. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do innego ucznia, którego Jezus kochał, i oznajmiła im: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go złożono”. Piotr i ten inny uczeń wyruszyli więc i udali się do grobu. Obydwa biegli razem, lecz ten inny uczeń wyprzedził Piotra i jako pierwszy znalazł się przy grobie. A gdy się pochylał, zobaczył leżące płótno. Nie wszedł jednak

do środka. Przybył także idący za nim Szymon Piotr i on wszedł do grobowca. Tam spostrzegł leżące płótno oraz chustę, która była na Jego głowie. Nie leżała ona razem z tamtymi płótnami, lecz zwinięta osobno w innym miejscu. Wtedy wszedł ten inny uczeń, który dotarł wcześniej do grobu. A gdy zobaczył, uwierzył. Nie pojmowali bowiem jeszcze Pisma, iż trzeba, aby On powstał z martwych.

ZOBACZYĆ I UWIERZYĆ

Nawet ludzie będący blisko Jezusa zapomnieli o Jego słowach, w których zapowiadał swoje zmartwychwstanie. Maria Magdalena przybyła do grobu z konkretnym zamiarem. Kiedy zobaczyła odsunięty kamień, wystraszyła się, że zabrano Pana. Następnie przybiegli apostołowie. Piotr wszedł do grobowca i zauważył leżące płótno. Z pewnością zaczął się zastanawiać nad tym, co mogło się stać, ale dopiero Jan, umiłowany uczeń, patrząc na nie z sercem przepelnionym wiarą, uwierzył w to, co po ludzku było nieprawdopodobne: Jezus zmartwychwstał! Zatem, aby poznać prawdę, nie wystarczą tylko zmysły i rozum, potrzebne są jeszcze wiara, pokora i miłość.

Panie, naucz mnie patrzeć tak, abym widział to, co naprawdę jest ważne.

**Poniedziałek, 1 kwietnia 2024
poniedziałek w oktawie
Wielkanocy**

Mt 28, 8-15

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Gdy anioł powiedział kobietom o zmartwychwstaniu Jezusa, one z lękiem, ale i wielką radością odeszły szybko od grobu i pobiegły oznajmić to Jego uczniom. A Jezus wyszedł im naprzeciw i pozdrowił je: „Witajcie!”. Wtedy one podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu hołd. Jezus zaś rzekł do nich: „Nie bójcie się! Idźcie i powiedzcie moim braciom, aby poszli do Galilei; tam Mnie zobaczą”. Gdy były jeszcze w drodze, niektórzy strażnicy przyszli do miasta i powiadomili wyższych kapłanów o wszystkim, co się wydarzyło. Oni zebrawszy ze starszymi i po naradzie dali żołnierzom dużo pieniędzy, nakazując: „Mówcie tak: Nocą, kiedy zasnęliśmy, przyszli Jego uczniowie i wykradli Go. A jeżeli dowie się o tym namiestnik, wyjaśnimy mu to, żebyście nie mieli kłopotów”. Oni wzięli pieniądze i zrobili tak, jak ich pouczono. I rozeszła się ta wieść wśród Żydów, i jest powtarzana aż do dnia dzisiejszego.

SPOTKANIE ZE ZMARTWYCHWSTAŁYM

Zmartwychwstały Jezus wychodzi nam dzisiaj naprzeciw, bo chce się z nami spotkać. Mówiąc: „Nie bójcie się”, pragnie nas umocnić, abyśmy nie bali się Go przyjąć do naszego serca i życia. Abyśmy nie bali się powierzyć Mu swoje życie. Potrzebujemy Jego obecności. Nie bójmy się Jego Ewangelii. Przecież spotkaliśmy Go, On żyje. Podzielmy się więc tą Dobrą Nowiną z innymi. Zanieśmy miłość, radość i nadzieję tym, którzy jej potrzebują.

Jezu, dziękuję Ci, że nie zostawiasz mnie samego, że zawsze wychodzisz mi naprzeciw.

**Wtorek, 2 kwietnia 2024
wtorek w oktawie Wielkanocy**

J 20, 11-18

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Maria stała na zewnątrz grobowca i płakała. Płacząc, pochylała się w stronę grobu i zobaczyła, że tam, gdzie spoczywało ciało Jezusa, siedzi dwóch aniołów w białych szatach. Jeden w miejscu głowy, a drugi w miejscu nóg. Zapytali ją: „Kobieto, dlaczego płaczesz?”. Odpowiedziała im: „Zabrano mojego Pana i nie wiem, gdzie Go złożono”. Po tych słowach odwróciła się za siebie i zobaczyła stojącego Jezusa, lecz nie wiedziała, że to Jezus. A Jezus także ją zapytał: „Kobieto, dlaczego płaczesz? Kogo szukasz?”. Ona, sądząc, że to ogrodnik, powiedziała do Niego: „Panie, jeśli to ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go złożyłeś, a ja Go zabiorę”. Wtedy Jezus powiedział do niej: „Mario!”. Ona zaś odwróciła się do Niego i powiedziała po hebrajsku: „Rabbuni!”, co znaczy: Nauczycielu. Jezus oznajmił jej jednak: „Nie dotykaj Mnie. Ponieważ nie wstąpiłem jeszcze do Ojca. Idź natomiast do moich braci i powiedz im: «Wstępuję

do mojego Ojca i waszego Ojca, mojego Boga i waszego Boga»”. Maria Magdalena poszła więc i oświadczyła uczniom: „Zobaczyłam Pana”, oraz że to jej polecił.

ŚWIADEK ZMARTWYCHWSTANIA

Kiedy Maria Magdalena przychodzi do grobu, ciemności nie tylko panują wokół, ale także w jej sercu. Nie rozpoznaje Jezusa, sądząc, że to ogrodnik. Pyta go więc o swojego Pana. Dopiero kiedy Jezus zwraca się do niej jak do osoby bliskiej, po imieniu: „Mario”, rozpoznaje Go. Wtedy pragnie dotknąć Chrystusa, zatrzymać Go, ale On nie pozwala na to. Posyła ją, aby głosiła braciom prawdę: „Zobaczyłam Pana”. Do nas również Pan zwraca się po imieniu, rozświetlając nasze serca blaskiem swojej obecności i napełniając pokojem. Bądźmy Jego świadkami.

Panie Jezu, dziękuję Ci, że zwracasz się do mnie po imieniu. Twoje zmartwychwstanie nadaje prawdziwy sens mojemu życiu. Ono napełnia mnie pokojem.

**Środa, 3 kwietnia 2024
Środa w oktawie Wielkanocy**

Lk 24, 13-35

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W pierwszym dniu tygodnia dwóch z uczniów Jezusa szło do wsi zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i zastanawiali się, sam Jezus przybliżył się do nich i szedł z nimi. Lecz ich oczy były jakby przyćmione i nie mogli Go rozpoznać. Odezwał się do nich: „Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?”. Przystanęli smutni. Jeden z nich, któremu na imię było Kleofas, podjął rozmowę: „Jesteś chyba jedynym z przebywających w Jeruzalem, który nie dowiedział się o tym, co się tam w tych dniach stało?”. Zapytał ich: „O czym?”. Wtedy Mu powiedzieli: „O Jezusie z Nazaretu, proroku potężnym w czynie i słowie przed Bogiem i wobec całego ludu. Wyżsi kapłani i nasi przywódcy wydali na Niego wyrok śmierci i ukrzyżowali Go. A my mieliśmy nadzieję, że to On wyzwoli Izraela. Tymczasem upływa już trzeci dzień od tego wydarzenia. Co więcej, niektóre z naszych kobiet wprawiły nas w zdumienie. Gdy wczesnym rankiem poszły do grobu, nie znalazły Jego ciała. Wróciły, mówiąc, że widziały aniołów, którzy zapewnili, że On żyje. Niektórzy spośród nas poszli do grobu i zastali wszystko tak, jak powiedziały kobiety, ale Jego nie widzieli”. Wtedy On im powiedział: „O nierozumni i leniwi w sercu! Nie wierzycie w to wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Chrystus nie musiał tego cierpieć i wejść do swej chwaly?”. I zaczynając od Mojżesza, przez wszystkich proroków, wyjaśniał im, co odnosiło się do Niego we wszystkich Pismach. I zbliżyli się do wsi, do której zdążali, a On sprawiał wrażenie, że idzie dalej. Lecz oni nalegali: „Zostań z nami, gdyż zbliża się wieczór i dzień dobiega końca”. Wszedł więc, aby pozostać z nimi. Gdy zasiedli do stołu, On wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i rozpoznali Go. Lecz On stał się dla nich niewidzialny. I mówili do siebie: „Czy serce nie rozpałało się w nas, gdy rozmawiał z nami w drodze i wyjaśniał nam Pisma?”. W tej samej chwili wybrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam znaleźli zgromadzonych Jedenastu i innych z nimi, którzy mówili: „Pan prawdziwie zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Także oni opowiadali o tym, co im się przydarzyło w drodze i jak dał się im poznać przy łamaniu chleba.

PLAN SYNA BOŻEGO

Ucniowie nie uwierzyli w zmartwychwstanie Jezusa, mimo że zapowiadali je prorocy i On sam. A czy my wierzymy? Kiedy Jezus przybliżył się do uczniów idących do Emaus, oni Go nie rozpoznali. A czy my Go rozpoznajemy na drogach naszego życia? Czy zauważamy Jego obecność? Ucniowie byli zawiązani, bo runęły ich plany na wyzwolenie Izraela. Jakże często i my mamy swoje wizje, plany, jak ma wyglądać nasze życie, życie naszych dzieci i oczekujemy od Jezusa szybkiego rozwiązania naszych problemów... Tymczasem On cierpiął, umarł i zmartwychwstał, aby wyzwolić nas od śmierci wiecznej. A czego tak naprawdę ja oczekuję od Jezusa?

Panie, wzmocnij moją wiarę, abym powierzył Ci swoje życie, bo tylko wtedy będę naprawdę szczęśliwy.

Katastrofa w Baltimore

Co najmniej siedem osób runęło do wody, kiedy zawalił się most Key Bridge w amerykańskim Baltimore. Katastrofę spowodowało uderzenie dużego statku handlowego w jedno z przęseł mostu. W czasie kolizji na moście znajdowało się wiele pojazdów. Liczący ok. 2,5 km długości Key Bridge nad rzeką Patapsco w stanie Maryland został oddany do użytku w 1977 roku. Był częścią autostrady międzystanowej nr 695.

Plaga epidemii dengi w Argentynie

Argentyna boryka się z największą w historii kraju epidemią dengi. W tym roku odnotowano już ponad 134 tys. zakażeń i prawie 100 zgonów. Wśród przyczyn wymienia się zmiany klimatu, które sprzyjają przetrwaniu komarów przenoszących tę wirusową chorobę. Łącznie w sezonie 2023/2024, a więc od połowy 2023 roku, zdiagnozowano w Argentynie już ponad 151,3 tys. zachorowań na dengę. Od tamtej pory zmarło 106 zakażonych. Tylko w ubiegłym tygodniu odnotowano ponad 23,7 tys. nowych infekcji.

Policja będzie uzbrojona

W Norwegii w związku z zagrożeniem terrorystycznym policjanci w święta wielkanocne będą nosić przy sobie broń. Potencjalnymi celami ataku mogą stać się kościoły i miejsca zgromadzeń chrześcijan. Tymczasowy stan gotowości ma obowiązywać od 28 marca do 2 kwietnia i został wprowadzony po rekomendacji norweskich służb specjalnych PST. Jednocześnie skala zagrożenia terrorystycznego pozostaje na niezmiennym, umiarkowanym poziomie. W Norwegii policjanci nie noszą przy sobie broni, mogą ją mieć zabezpieczoną w samochodzie lub na komendzie.

Masowe zatrzymania protestujących

Co najmniej 32 uczestników antyrządowych protestów zostało zatrzymanych na Kubie w ostatnim tygodniu. Poprzedni bilans mówił o co najmniej 20 ujętych protestujących. Zatrzymani to osoby, które brały udział w trwających od 17 marca protestach – największych od demonstracji, jakie odbywały się na wyspie w lipcu 2021 r. z powodu braku żywności i leków w czasie pandemii. Głównym żądaniem protestujących na Kubie jest przywrócenie stałych dostaw prądu. Niedobory energii elektrycznej w ostatnich miesiącach stały się tam nagminne, podobnie jak braki w zaopatrzeniu w żywność i leki.

Pod Moskwą doszło do zamachu terrorystycznego. ISIS przyznało się do ataku

Rośnie liczba ofiar zamachu, do jakiego doszło pod Moskwą. Według najnowszych danych liczba osób zabitych w ataku terrorystycznym wynosi 139 osób, ponad 180 osób zostało rannych. Do ataku przyznało się tzw. Państwo Islamskie. Amerykanie podnoszą, że ostrzegali Rosję przed atakiem ekstremistów.

Sala koncertowa w Krasnogorsku pod Moskwą może pomieścić przeszło sześć tys. osób. W piątek odbył się tam koncert zespołu Piknik, który w 2016 roku dostał zakaz wjazdu na Ukrainę, bo występował na Krymie okupowanym przez Rosję.

Pierwsze doniesienia mówiły o strzelaninie i pożarze. Rosja podała informację, że do uczestników wydarzenia zaczęli strzelać uzbrojeni napastnicy. Relacje świadków wskazują, iż zamachowcy byli uzbrojeni w karabinki automatyczne i miotacze ognia.

– Osobiście widziałem, jak weszli terroryści, zaczęli do wszystkich strzelać. Na koniec rzucili Molotowem i wszystko się podpaliło – mówi świadek incydentu.

Były doniesienia, że część sprawców zabarykadowała się w budynku. Inne wskazywały, iż czterem z nich udało się zbiec. Rosyjskie jednostki specjalne rozpoczęły szturm na zaatakowany budynek. Gdy było już wiadomo, że pod Moskwą doszło do zamachu, dalej trudno było powiedzieć, co dzieje się w środku, a około 100 osób mogło wtedy chronić się w piwnicy. Płonącą halę próbowano

ugasić z wykorzystaniem helikoptera.

W Moskwie odwołano wszystkie zaplanowane na ten weekend masowe wydarzenia. Wzmocnione zostały środki bezpieczeństwa na lotniskach i stacjach kolejowych. Reuters przekazał informację, że do przeprowadzenia zamachu przyznało się tzw. Państwo Islamskie. Biały Dom potwierdził te doniesienia, powołał się na własne dane wywiadowcze. Stany Zjednoczone podnoszą, że ich ambasada dwa tygodnie temu ostrzegła Rosję przed możliwym atakiem ekstremistów, na co Władimir Putin zareagował poprzez oskarżenie o szantaż, próbę zastraszenia i destabilizowania sytuacji.

– Władze USA przekazały rosyjskim władzom te informacje zgodnie ze stosowaną od dawna polityką „obowiązku ostrzegania” – powiedział Adrienne Watson, rzecznik Rady Bezpieczeństwa Narodowego USA.

Amerykanie już 7 marca ostrzegali swoich obywateli, by unikali dużych zgromadzeń. Po tym, jak pojawiły się pierwsze doniesienia o zamachu, ostrożny w ocenach był John Kirby, rzecznik Rady Bezpieczeństwa Narodowego.

– Obrazy są po prostu okropne i trudno je oglądać. Nasze myśli oczywiście będą z ofiarami tego okropnego ataku strzeleckiego – mówił John Kirby.

Ukraina odrzuciła wszelkie próby powiązania jej z tym, co wydarzyło się pod Moskwą.

– Mówmy wprost: Ukraina nie miała absolutnie nic wspólnego z tymi wydarzeniami – zapewnił Mychajło Podolak, doradca prezydenta

Ukrainy.

Ukraiński wywiad wojskowy oskarżył Władimira Putina, że atak na salę koncertową to jego świadoma prowokacja, przed którą ostrzegala wspólnota międzynarodowa.

Czterech mężczyzn podejrzanych o przeprowadzenie ataku terrorystycznego w Moskwie zostało zatrzymanych. Nie są to obywatele Rosji. Wszyscy mają pochodzić z Tadżykistanu. Grozi im dożywocie. Sąd w Moskwie zdecydował, że w oczekiwaniu na proces, zostaną osadzeni w areszcie na dwa miesiące. Francja, w reakcji na atak w Moskwie, podnosi stopień zagrożenia terrorystycznego. Decyzja zapada na cztery miesiące przed igrzyskami olimpijskimi w Paryżu, które zaplanowane są na 26 lipca 2024 roku.

„W następstwie ataku w Moskwie Prezydent zwołał w Pałacu Elizejskim Radę Obrony i Bezpieczeństwa Narodowego. Biorąc pod uwagę twierdzenie Państwa Islamskiego o odpowiedzialności za atak i zagrożenia ciężące na naszym kraju, postanowiliśmy podnieść stan czujności do najwyższego poziomu” – poinformował Gabriel Attal, premier Francji.

O modlitwie za ofiary ataku zapewnił Papież Franciszek.

– Zapewniam o mojej modlitwie za ofiary nikczemnego ataku terrorystycznego dokonanego przedwcześnie w Moskwie. Niech Pan przyjmie je w swoim pokoju, pocieszy ich rodziny i nawróci serca tych, którzy organizują i przeprowadzają te nieludzkie akcje obrażające Boga, który przykazał, aby nie zabijać – mówił papież Franciszek.

Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję ws. zawieszenia broni w Strefie Gazy

Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję wzywającą do natychmiastowego zawieszenia broni w Strefie Gazy. Władze Izraela oczekiwały weta ze strony Stanów Zjednoczonych, a te wstrzymały się od głosu, dlatego władze w Tel Awiwie zapowiedziały, że nie będzie rozmów w Waszyngtonie. Tymczasem, po kolejnym ataku Izraela, rośnie liczba ofiar śmiertelnych wśród Palestyńczyków.

Pięć miesięcy temu sytuacja w Strefie Gazy zaostrzyła się. W poniedziałek Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła pierwszą rezolucję wzywającą do natychmiastowego zawieszenia broni. Za rezolucją głosowało 14 państw.

– Oczywiście kluczowa będzie realizacja. W przeciwnym razie rezolucja nie ma żadnego sensu. Będziemy namawiać członków Rady, zwłaszcza tych, którzy mają bardzo duże wpływy w regionie, aby rzeczywiście podjęli wszelkie działania, aby ta uchwała została wdrożona – wskazał Zhang Jun, stały przedstawiciel

Chin przy Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Od głosu wstrzymały się Stany Zjednoczone, które wcześniej zaproponowały swój projekt, a w nim propozycję, by mediatorom przewodniczyły właśnie Stany Zjednoczone, Katar i Egipt. Rada Bezpieczeństwa ONZ ostatecznie odrzuciła ten pomysł. Przyjęta w poniedziałek rezolucja wzywa do natychmiastowego zawieszenia broni na czas ramadanu oraz do bezwarunkowego uwolnienia wszystkich zakładników. Nie wyznacza żadnych państw na mediatorów, ale kładzie nacisk na Izrael jako państwo, które odgrywać ma znaczącą rolę w owych negocjacjach.

Izrael jednak oczekiwał, że Stany Zjednoczone zawetują rezolucję i odwołuje swoją delegację w Waszyngtonie. Premier Benjamin Netanjahu tłumaczył, że przyjęta w poniedziałek rezolucja nie stawia jednoznacznie kwestii uwolnienia zakładników porwanych przez Hamas. Rozmowy miały dotyczyć planów ofensywnych w mieście Rafah. Rzecznik amerykańskiej Rady Bezpieczeństwa Narodowego, John Kirby, przekazał, że

Stany Zjednoczone są zawiedzione z powodu takiego obrotu sprawy i zaznaczył, że USA wstrzymały się od głosu, bo rezolucja nie zawiera informacji o potępieniu zamachów Hamasu. Choć Stany Zjednoczone nadal popierają dążenia Izraela do wyeliminowania Hamasu, to jednocześnie wyrażają pewne obawy co do operacji w mieście Rafah.

– Nie wierzymy, że duża operacja naziemna w Rafah to właściwy sposób działania, zwłaszcza gdy jest tam półtora miliona ludzi szukających schronienia i nie ma opracowanego planu ani możliwego do sprawdzenia planu, jak się nimi zająć – zaznaczył John Kirby.

Tymczasem sytuacja na froncie pogarsza się z dnia na dzień. W wyniku izraelskiego ataku w środkowej części Strefy Gazy zginęło co najmniej 18 osób, a kilkadziesiąt zostało rannych. Ponownie pod ostrzałem było także miasto Khan Yunes i okolice szpitala Al-Szifa w Gazie. Potrzebna jest natychmiastowa pomoc humanitarna. Głód dotyka tysięcy ludzi, a liczba ciężarówek z pomocą spadła z około 500 do 112 na dobę.

Certyfikat UNESCO dla poloneza

Certyfikat UNESCO odebrali w siedzibie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego przedstawiciele instytucji i organizacji zaangażowanych w opracowanie wniosku o wpisanie poloneza na Listę Reprezentatywną Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego Ludzkości. Polonez – tradycyjny taniec polski – został uhonorowany w grudniu 2023 r. podczas 18. sesji Komitetu Międzrządowego ds. Ochrony Niematerialnego Dziedzictwa w Kasane w Botswanie. To szósta polska tradycja, jaka znajduje się na liście dziedzictwa UNESCO.

Urlop dla przedsiębiorców

Rada Ministrów przyjęła rozwiązanie korzystne dla mikroprzedsiębiorców oraz osób samozatrudnionych. To tzw. urlop dla przedsiębiorców, czyli zwolnienie z opłacania składek w jednym wybranym miesiącu w roku. Z tego rozwiązania będą mogli skorzystać właściciele firm, którzy płacą składki ubezpieczeniowe za siebie i maksymalnie 9 innych osób. Roczne przychody takiej firmy nie będą mogły też przekroczyć 2 mln euro.

Imponujące wsparcie opieki zdrowotnej

Podpisano umowę na realizację programu „Wsparcie podstawowej opieki zdrowotnej”. Na program przeznaczono 1,25 mld zł. Z programu będzie mogło skorzystać przynajmniej 2 tys. POZ. Inwestycje będą miały na celu poszerzenia oferty świadczeń: profilaktycznych, leczniczych, opieki domowej i środowiskowej oraz wzmocnienie funkcji diagnostycznych na poziomie POZ. Program ma na celu przede wszystkim otwarcie nowych placówek POZ, zwłaszcza na terenach o mniejszej gęstości zaludnienia, co przyczyni się do zwiększenia dostępności i efektywności systemu opieki zdrowotnej.

Aktywizacja wykluczonych społecznie

Program na rzecz zatrudnienia socjalnego na lata 2023-2025 to program Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, dzięki któremu podmioty zatrudnienia socjalnego, czyli centra i kluby integracji społecznej, mogą podnosić jakość swojej oferty na rzecz tych osób. Głównym celem Programu jest przede wszystkim wzmacnianie uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym osób wykluczonych społecznie. Budżet na wsparcie finansowe projektów w 2024 roku to 3 mln zł i dofinansowanie projektów na realizację zadania publicznego kwotą od 20 do 120 tysięcy zł we wszystkich priorytetach.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Święta a... psychika człowieka

Każde święta mogą wpłynąć na psychikę człowieka, Wielkanoc jest szczególnym czasem budzenia się życia, więc i nasze oczekiwania są inne. Jak wpływają święta na każdego z nas? Psychologowie przygotowali kilka aspektów:

- Święta Wielkanocne są czasem, kiedy wiele osób zwraca się ku przeszłości i wspomina rodzinne tradycje. To może prowadzić do odczuwania nostalgii i tęsknoty za tymi, którzy odeszli, a także za czasami minionymi.
- Dla wielu ludzi przygotowania do Świąt Wielkanocnych mogą być źródłem stresu. Planowanie posiłków, kupowanie prezentów i dekorowanie domu mogą przysporzyć wiele zadań do wykonania w krótkim czasie, co dla niektórych może być wyzwaniem.
- Święta Wielkanocne są także czasem, kiedy wiele osób spotyka się ze swoją rodziną i bliskimi. To może być dla niektórych okazją do przeżycia uczucia wspólnoty i związania z innymi.
- Święta Wielkanocne są także czasem nadziei na ożywienie natury i zmartwychwstanie Chrystusa, co może wpłynąć na pozytywny nastrój i wiarę w lepszą przyszłość.
- Wielkanoc to czas, kiedy wiele osób decyduje się na odwiedzinach rodziny i przyjaciół. Spotkania te mogą być źródłem radości, ale także stresu. Psychologia może pomóc w radzeniu sobie z trudnymi emocjami, takimi jak lęk, niepokój czy frustracja, które czasami towarzyszą tego rodzaju interakcjom.
- Organizacja świąt Wielkanocnych, takie jak dekorowanie domu, gotowanie czy planowanie spotkań, może być źródłem stresu i presji. Psychologia może pomóc w radzeniu sobie z takimi sytuacjami, np. poprzez stosowanie technik relaksacyjnych, planowanie i organizowanie czasu, a także uczenie się umiejętności radzenia sobie z trudnymi emocjami.
- Święta Wielkanocne są pełne tradycji i rytuałów, takich jak malowanie pisanek, przygotowywanie koszyczków czy uczestnictwo w nabożeństwach. Zdaniem psychologów to czas zrozumienia znaczenia tych rytuałów oraz czerpania radości i satysfakcji z ich praktykowania.

Wszystkie te aspekty mogą wpłynąć na psychikę człowieka, jednak w ostatecznym rozrachunku, to jak każdy z nas przeżywa Święta Wielkanocne, zależy od indywidualnych potrzeb, wartości i doświadczeń życiowych.

A TO CIEKAWE
Pocztówka z życzeniami...

Słowo „pocztówka” jest stosunkowo młode. Liczy sobie zaledwie 124 lata, a wymyślił je w 1900 roku Henryk Sienkiewicz. Autor Trylogii anonimowo wygrał konkurs prasowy na słowo mające zastąpić powszechnie używany rusycyzm „otkrytka”. „Pocztówkę” (odpowiednik francuskiego: kartka korespondencyjna) wybrano spośród ponad 300 propozycji, wśród których były m.in. „odstłonka”, „odwrotka”, „nie-dyskretna”, „listówka” a także „pisanka”.

Niestety nadeszły czasy, kiedy pocztówki okolicznościowe zastąpione zostały wirtualnymi życzeniami, a przecież taka pocztówka stanowi piękną pamiątkę, jest dokumentem minionej epoki. Do takich należy np. malarska pocztówka Tadeusza Rybkowskiego – polskiego twórcy z przełomu XIX/XX wieku, który specjalizował się w wiejskich scenach rodzajowych i uwiecznianiu codzienności. Na pocztówkach jego autorstwa znajdziemy motywy heraldyczne oraz religijne wpisane w ornamentykę wielkanocną. Częstym motywem pocztówek wielkanocnych było też pieczenie bab. Pocztówki zawierały również bogatą symbolikę, stąd powtarzały się na nich jajka, baranki, dzwony. Dawne kartki wielkanocne oprócz duchowości nawiązywały też do historii i patriotyzmu, ukazując drogę Polski do wolności, niepodległości. Przeplatają się w nich elementy kultury, tożsamości narodowej, historycznej. Na pocztówkach świątecznych często pojawiali się też bohaterzy narodowi. Bardzo popularny był m.in. Tadeusz Kościuszko, Juliusz Słowacki. Ale są też kartki z siedzącą przy stole rodziną, a w roli gości pojawiają się ułani. A czego sobie życzone ponad sto lat temu? Na pierwszej stronie „Dziennika Poznańskiego” z 1919 roku widnieją życzenia: „Zmartwychwstanie. Wesoly dzień nam nastał. Cały świat weseli się w dzień Zmartwychwstania Pańskiego, a nam radość serca rozpięra, bo po przeszło wiekowej niewoli dziś wreszcie z pełnej piersi możemy zawołać: Alleluja! Alleluja! Zmartwychwstał Pan, ale i pozwolił Ojczyźnie naszej powrócić do życia! Polska zmartwychwstała! Wolni jesteśmy! Kamień grobowy odwalony. – Wyszła już ojczyzna z grobu, aby odżyć, ale strzępy całunu wiszą jeszcze na niej! – czeplają się czeluści grobowej. Postać jej rysuje się jeszcze mgliście, bo gdzież jej granice?” Cóż... od wieków niezmiennie: niech radosne Alleluja rozlega się w każdym domu, w każdej rodzinie...

CZYTAM, BO LUBIĘ

Joanna Jax, Magdalena Witkiewicz „Nadzieja w spizarni ukryta”

Już wkrótce na Wileńszczyźnie zagości poczytna autorka sag i nie tylko, Joanna Jax. Dziś proponujemy jej książkę – duet współautorski warty zainteresowania. Bohaterowie mieli wszystko. Prawie... Pracę, którą kochali, piękny dom na wsi, w urokliwej scenerii lasu i pobliskiej rzeczki, i siebie. Brakowało im jednego – czasu. Wiecznie zabiegani i zapracowani, nie byli w stanie cieszyć się tym, co przyniósł im los. Życie zdecydowało jednak za Łucję, że musi zwolnić. Dopiero wtedy odkrywa, co jest dla niej najważniejsze. Szelest liści pod stopami, wschód słońca nad łąką, świeże jajka od sąsiadki, mleko prosto od krowy i kobiety... Kobiety w różnym wieku, które regularnie się spotykają, by po prostu ze sobą być i tworzyć. Z miłością. Ta historia zaczyna się jednak od pewnej skromnej nauczycielki, która uwierzyła, że siła kobiet może mieć zapach świeżo upieczonego chleba, a codzienność może być barwna jak misternie wyhaftowana serweta – od żyjącej w XIX wieku Filipiny Płaskowickiej, która założyła pierwsze koło gospodyń wiejskich. Powieść urzeka pięknym, plastycznym językiem, który sprawia, że czytelnik z łatwością przenosi się do świata przedstawionego. Autorki z dbałością o szczegóły opisują zarówno wiejską scenerię, jak i wnętrza XIX-wiecznego dworu. „Nadzieja w spizarni ukryta” to książka dla wszystkich szukających inspiracji i ciepła. To opowieść o sile nadziei, przyjaźni i miłości, która potrafi przetrwać wszelkie przeciwności losu.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1254

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 3 kwietnia 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

instru- ment strunowy szarpany	▼	... na kraterze* Wańkowi- cza	▼	księstwo arabskie	▼	niejedna w "Aidzie"	na głowie króla	▼	samo- chód wyści- gowy	▼
						podnośnik				
▶		10				odmiana jabłoni				7
do utrwała- nia fryzury		elektroda tran- zystora ośmiokąt	▶						po- dawane na stół	
przezro- czysty arkusz tworzywa	▶					w basenie pływający palindrom				
▶					sprawdza bilety w tramwaju					4
kradnie dane komputerowe			odcien czerwieni	▶						
pies myśliwski			broń kowboja							
rytm	▶					niezbęd- ny do gry w hokeja		przenośnik czerpakowy do wyciągania urobku		miara płynów
klocki dla dzieci		9								
▶					zatyčka butelki					
					edukacja				8	
uprawia ziemię	▶							na nie odkłada- na słu- chawka		pracow- nik mleczarni
▶										
						11		pierwsze wyjście w brydżu rowek		
z rodziny dorszo- waty			narząd	zatarę. kłótnia		degusta- tor win				
proces rozpada- nia się substancji	▶								wyparta przez pralkę	wymaga opatrze- nia
ischias	▶									
hinduska gimna- styka		dopływ Wolgi				pięknie przema- wia			14	
▶										
15					polo- wanie z nagonką					
duże naczynie	▶									
... Lerska						urządzenie służące do zamykania i otwierania dopływu cieczy, gazu				12
▶										
1					dar składany bóstwu					2
										13

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie - tytuł filmu J. Hoffmana.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Rozwiązanie krzyżówki nr 1253. Wielki sekret.
Nagrodę wylosowała Stanisława Wołodkiewicz z Czarnego Boru.
Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYŻNY

Wileńszczyżny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyżny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyz.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyżny!

Wileńszczyżna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyżna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyżny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyżny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyżnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyżny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyżny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg Honor Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYŻNY: 28 marca - 3 kwietnia 2024 r.

- 28 marca 1772 r. do Dukszt przybyli pijarowie, którzy zbudowali kościół.
- 28 marca 1913 r. w Wilnie urodził się Kajetan Sosnowski, malarz.
- 28 marca 1963 r. została wyburzona Kalwaria Wileńska.
- 29 marca 1938 r. zmarł Michał Eustachy Brensztejn, historyk kultury, wileński bibliotekarz, autor ponad 400 prac z historii i etnografii Wielkiego Księstwa Litewskiego.
- 30 marca 1739 r. urodził się Paweł Ksawery Brzostowski, kanonik wileński, twórca Rzeczypospolitej Pawłowskiej koło Turgiel.
- 30 marca 1767 r. zmarł Jan Glaubitz, wybitny architekt wileński. Jego dziełem są pałac Olizarów w Zaułku Bernardyńskim, brama klasztoru bazylianów, wnętrze nieistniejącej Wielkiej Synagogi w Wilnie, 3 ołtarze w kościele św. Anny, kopuły kościoła Wizytek i Ducha Św.
- 31 marca 1910 r. w miejscowości Rudawa – Okolica na Wileńszczyżnie urodził się Józef Bujnowski, poeta, historyk literatury, członek ZWZ-AK w Wilnie.
- 31 marca 1996 r. został utworzony Wileński Hufiec Maryi Harcerstwa Polskiego na Litwie. Jego kapelanem został ks. Dariusz Stańczyk.
- 1 kwietnia 1579 r. król Stefan Batory aktem fundacyjnym powołał Uniwersytet Wileński.
- 1 kwietnia 1867 r. urodził się Józef Bałzukiewicz, znakomity wileński artysta-malarz.
- 1 kwietnia 1902 r. urodził się Józef Mackiewicz, pisarz i publicysta kresowy, związany z Wileńszczyżną. Jego znane powieści to „Sprawa Pułkownika Miasojedowa”, „Bunt rojstów”, „Lewa wolna”, „Kontra”, „Droga donikąd”, „Nie trzeba głośno mówić”, „Prawda w oczy nie kole”, „Zwycięstwo prowokacji”.
- 2 kwietnia 1942 r. w Wilnie rozpoczęły się obławy na Polaków w celu wywózki na roboty do Niemiec.
- 2 kwietnia 1640 r. zmarł Maciej Kazimierz Sarbiewski, poeta polsko-łaciński, rektor Akademii Wileńskiej.
- 2 kwietnia 1827 r. zmarł Ludwik Henryk Bojanus, profesor Uniwersytetu Wileńskiego, organizator pierwszej polskiej Szkoły Weterynarii w Wilnie.

Paweł Brzostowski – twórca Rzeczypospolitej Pawłowskiej

Paweł Ksawery Brzostowski herbu Strzemię, urodził się 30 marca 1739 r. w Mosarzu w powiecie dzisiejskim. Był synem Józefa, pisarza wielkiego litewskiego, starosty bystrzyckiego, i Ludwiki z Sadowskich. W wieku 13 lat wybrał stan duchowny. Uczył się w seminarium jezuickim w Wilnie, a następnie w akademii księży misjonarzy w Warszawie. Wyświęcony na księdza, w roku 1755 otrzymał kanonię wileńską. Przez 4 lata studiował teologię w Rzymie. Powrócił do Polski i w 1762 r. został mianowany pisarzem wielkim litewskim, a jednocześnie z wyboru kapituły został deputatem na Trybunał Główny Wielkiego Księstwa Litewskiego. W 1764 r. był członkiem konfederacji Wielkiego Księstwa Litewskiego

Na zakupionych przez siebie w 1767 r. dobrach Merecz w okolicy Turgiel pod Wilnem, ks. Paweł Brzostowski założył na ich obszarze, nazwanym przez niego później Pawłowem, samorząd włościński – Rzeczpospolitą Pawłowską. Opracował i wydał specjalną broszurę pt. „O rolnictwie dla wygody gospodarzów w Pawłowie mieszkających”. W tym samym roku został kawalerem Orderu Świętego Stanisława. W swej Rzeczypospolitej Pawłowskiej nadał chłopom wolność, a władzę przekazał w ręce tamtejszej gminy. Sejm akt ten zatwierdził w roku 1791 r.

W latach 1760-1780 był hojnym mecenasem literatury i wydawnictw wileńskich. W 1774 r. otrzymał referendarstwo wielkie litewskie. W czasie Konfederacji targowickiej i Insurekcji kościuszkowskiej przebywał poza granicami Polski. Po III rozbiórze Polski sprzedał wszystkie swe posiadłości i opuścił kraj. Wojny toczące się wówczas we Włoszech skłoniły go jednak do powrotu. Początkowo osiadł w Turgielach w pobliżu Pawłowa, a następnie w Rukojniach pod Wilnem, na tamtejszym probostwie. Działał wówczas jako mecenas, filantrop, fundator kościołów, zajmując się jednocześnie wydawaniem swych pism. Tam też zmarł 17 listopada roku 1827, dożywszy lat 88. Został pochowany w kościele rukojeńskim, ale miejsca spoczynku dotychczas nie ustalono.

Obecnie w Turgielach istnieje polska szkoła średnia imienia Pawła Ksawerego Brzostowskiego, przy której działa muzeum poświęcone postaci Brzostowskiego, twórcy Rzeczypospolitej Pawłowskiej.

Prezentacja książki i projekcja filmu w Rudominie

Pamięć o bohaterach, którzy żyli obok nas

W Centrum Kultury w Rudominie odbyła się prezentacja drugiego wydania książki „Tak teraz postępują uczciwi ludzie. Polacy z Wileńszczyzny ratujący Żydów”. W wydarzeniu wzięła udział autorka książki Ilona Lewandowska, kierowniczka projektu upamiętnienia ratujących Żydów Muzeum Historii Żydów im. Gaona Wileńskiego Danutė Selčinskaja oraz przedstawiciele wydawcy, czyli Instytutu Polskiego w Wilnie.

Wydarzenie rozpoczęło się od projekcji filmu „Świat Józefa”, który opowiada o najbardziej znanych zśród Polaków Sprawiedliwych wśród Narodów Świata – rodzinie Ulmów z Markowej, która podczas okupacji niemieckiej, pod koniec 1942 r., dała schronienie ośmiorgu Żydom. Wszyscy oni padli ofiarą bestialskiego mord z rąk niemieckich żandarmów.

We wrześniu 2023 roku papież Franciszek włączył do grona błogostawionych rodzinę Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiu dzieci, w tym jedno nienarodzone. To pierwsza w historii Kościoła beatyfikacja rodziny. – Ta bardzo tragiczna historia, jaka rozegrała się na Podkarpaciu, jest znana dobrze również na Wileńszczyźnie. Niewiele osób pamięta jednak o Polinie Tarasewicz, która została zamordowana niedaleko stąd, za ukrywanie żydowskiego dziecka. W Wojdatach, a więc także na terenie działania Centrum Kultury w Rudominie, swoimi własnymi córkami zastąpiła uciekającą z dołu śmierci żydowską dziewczynę Katarzyną Bujel. To historie, które pokazują, że ludzie podejmujący ogromne ryzyko w obronie zagrożonego życia to także osoby, które żyły blisko nas, w naszym sąsiedztwie – powiedziała Ilona Lewandowska, zachęcając uczestników spotkania do poszukiwania historii pomocy również we własnych środowiskach rodzinnych. Danutė Selčinskaja, która już od 20 lat zbiera historie pomocy udzielanej Żydom, opowiedziała uczestnikom spotkania o upamiętnieniu Sprawiedliwych na Litwie, przywołała historie Polaków, którzy pomagali Żydom w rejonie wileńskim, ale także bohaterów tego okresu narodowości litewskiej. Szczególną uwagę poświęciła Juozasowi Rutkauskasowi, kolejnemu ze Sprawiedliwych, zamordowanych za pomoc Żydom, który w czasie wojny pracował w wydziale paszportowym właśnie w Rudominie.

– Dostarczał dokumenty wielu więźniom wileńskiego getta. Na podstawie aktu urodzenia swojej córki Margarity Rutkauskaitė uzyskał paszport dla swojej przedwojennej znajomej Żanny Ran, która opuściła okupowaną Litwę i pracowała jako tłumacz w mińskim oddziale centrali Rosenberga. Większość osób, którym Juozas Rutkauskas dostarczył paszporty, wyjechała do Niemiec jako robotnicy i przeżyła. Po likwidacji wileńskiego getta nie było dnia, by Żydzi nie ukrywali się w domu Juozasa Rutkauskasa. Niestety, w 1944 r. gestapo go aresztowało i został zamordowany. Pamięć Juozasa Rutkauskasa została upamiętniona poprzez nazwanie jego imieniem ulicy w Wilnie – podkreśliła Danutė Selčinskaja.

– Przywoływanie historii bohaterki pomocy, która przyczyniła się do ocalenia życia zagrożonych, a często również całkowicie zmieniła losy udzielających tego wsparcia, jest obowiązkiem każdego z nas. Jest to tym bardziej istotne obecnie, w czasach ponownie naznaczonych wojnami, okrucieństwem i bezsensownym cierpieniem niewinnych. Choć od mrocznych czasów II wojny światowej minęło wiele dziesięcioleci, nadal odkrywamy kolejne przykłady bezinteresownej ofiarności osób, które mogą stać się dla nas moralnymi drogowskazami – zauważa Dorota Mamaj, dyrektorka Instytutu Polskiego w Wilnie. Podstawą książki Ilony Lewandowskiej są rozmowy. Pierwszą część stanowią wywiady z ludźmi, którzy swoją pracę badawczą poświęcili analizie Holokaustu lub upamiętnieniu tych, którzy ratowali Żydów. Ma to służyć uzyskaniu jak najpełniejszego obrazu dramatycznych wydarzeń okresu wojny. Drugą część książki koncentruje się wokół kilkunastu przejmujących historii rodzinnych, które, mimo że wydarzyły się przeszło 80 lat temu, nadal żyją nie tylko

w pamięci świadków, ale także w świadomości kolejnych pokoleń. Bazując na dostępnych źródłach i dokumentach, rozmowach z ukrywanymi oraz rodzinami Sprawiedliwych, autorka wybrała historie rodzinne i jednego bohatera zbiorowego – Kościół katolicki. Wzruszającym tekstem Ilony Lewandowskiej, wzbogaconym o materiały archiwalne otrzymane od rodzin Sprawiedliwych oraz z archiwum Państwowego Muzeum Żydowskiego im. Gaona Wileńskiego, towarzyszą przejmujące fotografie autorstwa Bartosza Frątczaka. Portretuje on ocalonych, rodziny osób ratujących Żydów, ale dokumentuje także znikające ślady niezwykłego bogatego żydowskiego życia na ziemiach litewskich.

– To spotkanie jest zachętą do pielęgnowania naszej lokalnej historii, poszukiwania i zachowywania tego, co bliskie, ważne, choć czasem tragiczne. Dziś wspólnie odwiedziliśmy również grób Poliny Tarasewicz, która bez wątpienia jest dla nas bardzo ważną, lokalną bohaterką. Bardzo się cieszę, że po prezentacji książki okazało się, że także wśród widowni były osoby, które słyszały o ukrywanych w okolicy Żydach, znają starszych ludzi, którzy przekazywali te historie. Myślę, że to bardzo dobra zachęta do pogłębienia tego tematu, zebrania wspomnień, nagrania świadectw – zauważyła Wioleta Ciereszko, dyrektorka Centrum Kultury w Rudominie. Wydarzenie odbyło się 20 marca, a więc w czasie, gdy zarówno Polacy jak i Litwini przypominają o bohaterstwie tych, którzy narażali własne życie ratując Żydów. 15 marca na Litwie obchodzony jest Dzień Pamięci Ratujących Litewskich Żydów, natomiast 24 marca Polacy obchodzą Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką.

Centrum Kultury w Rudominie

Czasochłonna renowacja

Dokończenie ze s. 1 przywrócenia dawnej świetności. Polega ona na zabezpieczeniu istniejących haftów i uzupełnieniu ubytków, które w nich powstały, i przeniesieniu ich na nowe płótno. W 2023 r. ze względu na bardzo duże zniszczenia sztandaru ZHP na Litwie dokonano jego renowacji, w tym dodatkowych prac zabezpieczających butwiejący materiał. Prace nad renowacją okazały się bardziej czasochłonne niż zakładano. Przeprowadzone oczyszczenie tkaniny z pyłu i kurzu przy użyciu mikro-odkurzacza ze specjalistyczną końcówką, a następnie na czas czyszczenia na mokro odłączono od całości wszystkie aplikacje i hafty. Po zakończeniu czyszczenia tkanin poddano procesowi suszenia. Kolejnym etapem była konserwacja

igłowa polegająca na zabezpieczeniu haftów oraz aplikacji. Ze względu na bardzo zły stan sztandaru podstawowym celem było przeprowadzenie prac konserwatorskich, a co za tym idzie, powstrzymanie dalszej destrukcji obiektu. Poprzez m.in. oczyszczenie i wzmocnienie płatu tkaniną dublującą. Prace konserwacyjne wykonała pani Joanna Sielska-Melchiori – dyplomowany konserwator dzieł sztuki – tkanin artystycznych wykonująca konserwacje tkanin dla muzeów państwowych. Odnowiony sztandar został wręczony harcerkom z Wileńszczyzny podczas Roku Dziękczynienia za ustanowienie bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego patronem polskich harcerzy, w którym wzięli udział harcerze, skauci m.in. z Australii, Litwy, Łotwy, Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

Seniorzy zdobili pisanki w Rudominie

Do Świąt Wielkanocnych pozostało już niewiele czasu. Już wkrótce usiądziemy przy stole razem z rodziną, podzielimy się jajkiem z wielkanocnego koszyczka.

Czas Świąt Wielkanocnych jest związany przede wszystkim z tradycją malowania jajek. Pisanka jest jednym z głównych symboli Wielkanocy. W zależności od techniki zdobienia, świąteczne jajka mają różne nazwy: drapanki, malowanki i in.

Z okazji zbliżających się świąt Centrum Kultury w Rudominie 19 marca zaprosiło seniorów na warsztaty twórcze „Pisanka Wielkanocna”. W zajęciu edukacyjnym, które prowadziły Helena Bakuła i Anna Taukin z Muzeum Władysława Syrokomli w Borejkwoszczyźnie, wzięli udział seniorzy należący do Klubu Seniorów w Rudominie i Mariampolu. Każda gospodyni ma swój własny sposób na malowanie i dekorowanie jaj, stosując przy tym różne barwniki naturalne bądź sztuczne. Podczas warsztatów natomiast uczestnicy mieli okazję dowiedzieć się o różnych technikach dekorowania jaj, zapoznać się bliżej z tradycją malowania ja-

jek gorącym woskiem i stworzyć własną niepowtarzalną pisanekę. A przy tym mogli wykazać się pomysłowością i kreatywnością w ich zdobieniu. Wszyscy przekonali się, że ta technika nie jest trudna. Potrzebnych materiałów i narzędzi z łatwością każdy z nas może znaleźć w swoim domu. Zajęcie przebiegło w miłej atmosferze, a sala zamieniła się w fabrykę kolorowych pisanek. Seniorzy między sobą rozmawiali, śmiali się, pomagali sobie nawzajem.

Zorganizowane warsztaty dały seniorom niepowtarzalną możliwość twórczego przygotowania się do Świąt Wielkiej Nocy i stworzenia pisanek idealnej do wielkanocnego koszyczka. Zajęcie zmotywowało uczestników do artystycznego spojrzenia na świat, wspólnie pobudziło wyobraźnię i zaangażowało do wspólnej aktywności. Organizatorem warsztatów twórczych było Centrum Kultury w Rudominie pod kierownictwem Wiolety Ciereszki.

Centrum Kultury w Rudominie

Administracja Samorządu Rejonu Wileńskiego (kod przedsiębiorstwa 188708224, ul. Rinktinės 50, LT-09318 Wilno) organizuje sprzedaż nieruchomości w drodze przetargu, który odbędzie się za pośrednictwem technologii informacyjnych na stronie internetowej <http://www.evarzytynes.lt>.

Nr	NAZWA, ADRES, KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA NIERUCHOMOŚCI	Wstępna cena sprzedaży, euro	Wysokość depozytu gwarancyjnego uczestnika przetargu, euro
1.	Mieszkanie/pomieszczenie – mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0364-9017:0003, przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), ogólna powierzchnia – 47,66 m kw., liczba pokoi – 2, piętro – 2), mieszczące się przy ul. Aleksandro Parčevskio 25-6 we wsi Czerwony Dwór gminy niemenczyńskiej w rejonie wileńskim	3 690	369
2.	Mieszkanie/pomieszczenie – mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0364-9017:0004, przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), ogólna powierzchnia – 38,04 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 2), mieszczące się przy ul. Aleksandro Parčevskio 25-7 we wsi Czerwony Dwór gminy niemenczyńskiej w rejonie wileńskim	3 000	300
3.	Mieszkanie/pomieszczenie – mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0364-9017:0005, przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), ogólna powierzchnia – 74,57 m kw., liczba pokoi – 3, piętro – 1), mieszczące się przy ul. Aleksandro Parčevskio 25-8 we wsi Czerwony Dwór gminy niemenczyńskiej w rejonie wileńskim	5 265	526
4.	Mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4190-5002-0013:0005, ogólna powierzchnia 41,99 m kw., przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), liczba pokoi – 2, piętro – 1, rok budowy 1905), mieszczące się przy ul. Parčevskių 101-4 we wsi Parczewo (Pailgė) gminy niemenczyńskiej w rejonie wileńskim	6 180	618
5.	Dom mieszkalny (nr unikalny 4192-6003-7013, 1A1m, ogólna powierzchnia 58,22 m kw., liczba pokoi – 3, liczba pięter – 1, ogrzewanie piecове, rok budowy 1926) z trzema budynkami gospodarczymi: nr unikalny 4400-5796-2059, 211/ż, zabudowana powierzchnia – 20 m kw.; nr unikalny 4400-5796-2064, 311/p, zabudowana powierzchnia – 37 m kw.; nr unikalny 4400-5796-2048, 411/ż, zabudowania powierzchnia – 31 m kw. oraz przynależna mu działka ziemi o powierzchni 0,2172 ha (nr kadastrowy 4172/0400:229, czerwonodworska miejscowość kadastrowa, nr unikalny 4400-5361-1317), mieszcząca się we wsi Radziwoniszki gminy niemenczyńskiej w rejonie wileńskim	24 120	2 412
6.	Mieszkanie (nr unikalny 4192-2004-0010:0001, ogólna powierzchnia 55,48 m kw., przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), liczba pokoi – 2, piętro – 1, rok budowy 1922), mieszczące się przy ul. Asvejōs 232-1 we wsi Daniłowo gminy sużańskiej w rejonie wileńskim	8 262	826
7.	Mieszkanie z pomieszczeniem ogólnego użytku, (2,21 m kw. z 4,48 m kw.) oznakowanym a-1, (nr unikalny 4194-7016-5015:0002, ogólna powierzchnia 20,37 m kw., przeznaczenie – mieszkalne (mieszkanie), liczba pokoi – 1, piętro – 1, ściany z bierwion, rok budowy 1947), mieszczące się przy ul. Kumetyno 1-1 we wsi Anowil gminy podbrzeskiej w rejonie wileńskim.	3 060	306
8.	Mieszkanie (nr unikalny 4194-1012-9013:0004), ogólna powierzchnia – 31,57 m kw., liczba pokoi – 1), mieszczące się we wsi Bikiszki 1-4 gminy miednickiej w rejonie wileńskim	2 714	271
9.	Mieszkanie (nr unikalny 4400-2600-9718:3327, ogólna powierzchnia – 30,28 m kw., przeznaczenie – mieszkalne (mieszkania), liczba pokoi – 1, liczba pięter – 1, ogrzewanie piecове, rok budowy budynku – 1963), mieszczące się przy ul. Prūdiškių 49-2 we wsi Prudziszki gminy czarnoborskiej w rejonie wileńskim	17 640	1 764
10.	Mieszkanie z pomieszczeniem ogólnego użytku a-3 (1/2 z 8,65 m kw., tj. 4,32 m kw.) (nr unikalny 4194-6018-9014:0001, ogólna powierzchnia – 33,10 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 1), mieszczące się przy ul. Vilniaus 37-10 w miasteczku Mejszagoła gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim	13 060	1 306
11.	Mieszkanie z pomieszczeniami ogólnego użytku, oznakowanymi a-20, a-21, a-22, a-23 (części 824/10000) (nr unikalny 4197-3010-0010:0036), ogólna powierzchnia 30,89 m kw., liczba pokoi – 2, piętro – 2), mieszczące się przy ul. Studentų 11-27 w miasteczku Mejszagoła w rejonie wileńskim	12 960	1 296
12.	Mieszkanie z pomieszczeniami ogólnego użytku, oznakowanymi a-20, a-21, a-22, a-23 (części 41/1000) (nr unikalny 4197-3010-0010:0038), ogólna powierzchnia 15,15 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 2), mieszczące się przy ul. Studentų 11-29 w miasteczku Mejszagoła w rejonie wileńskim	6 480	648
13.	Mieszkanie z pomieszczeniami ogólnego użytku, oznakowanymi a-20, a-21, a-22, a-23 (części 3975/10000) (nr unikalny 4400-0098-2345:4848), ogólna powierzchnia 15,07 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 2), mieszczące się przy ul. Studentų 11-30 w miasteczku Mejszagoła w rejonie wileńskim	6 400	640
14.	Mieszkanie z pomieszczeniami ogólnego użytku (nr unikalny 4197-3010-0010:0048), ogólna powierzchnia 15,24 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 3), należąca do mieszkania 372/10000 część pomieszczeń ogólnego użytku oznakowanych a-10, a-11, a-12, a-13, a-14, a-15, a-16, a-17, a-18, mieszczące się przy ul. Studentų 11-45 w miasteczku Mejszagoła w rejonie wileńskim	9 090	909
15.	Mieszkanie/pomieszczenie – mieszkanie z pomieszczeniami ogólnego użytku, oznakowanymi a-10, a-11, a-12, a-13, a-14, a-15, a-16, a-17, a-18 (części 349/10000) (nr unikalny 4197-3010-0010:0049), ogólna powierzchnia 14,27 m kw., liczba pokoi – 1, piętro – 3), mieszczące się przy ul. Studentų 11-46 w miasteczku Mejszagoła w rejonie wileńskim	6 000	600
16.	Mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0365-1013:0001, 1A/1m, ogólna powierzchnia – 20,87 m kw., liczba pokoi – 1, budynek – z belek, piętro – 1, rok budowy – 1940), mieszczące się we wsi Ažuolinė 7-6 gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim i przynależna mu 165/2132 część działki ziemi (0,0165 ha) z ogólnej działki o powierzchni 0,2132 ha (nr kad. 4132/0600:1 140, giedrojcka miejscowość kadastrowa, nr unikalny 440-5794-0550), mieszczącej się we wsi Ažuolinė gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim.	12 690	1 269
17.	Mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0365-1013:0005, 1A/1m, ogólna powierzchnia – 27,44 m kw., liczba pokoi – 1, budynek – z belek, piętro – 1, rok budowy – 1940), mieszczące się we wsi Ažuolinė 7-5 gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim i przynależna mu 217/2132 część działki ziemi (0,0217 ha) z ogólnej działki o powierzchni 0,2132 ha (nr kad. 4132/0600:1 140), giedrojcka miejscowość kadastrowa, nr unikalny 440-5794-0550), mieszczącej się we wsi Ažuolinė 7, gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim.	11 340	1 134
18.	Mieszkanie z piwnicą (nr unikalny 4194-0365-1013:0006, 1A/1m, ogólna powierzchnia – 79,71 m kw., liczba pokoi – 2, budynek – z belek, piętro – 1, nie ma wodociągu, ogrzewanie piecове, nr unikalny budynku, w którym mieści się mieszkanie 4194-0365-1013, 1A/1m, rok budowy – 1940), mieszczące się we wsi Ažuolinė 7-6 gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim i przynależna mu 631/2132 część działki ziemi (0,00631 ha) z ogólnej działki o powierzchni 0,2132 ha (nr kad. 4132/0600:1 140), giedrojcka miejscowość kadastrowa, nr unikalny 440-5794-0550), mieszczącej się we wsi Ažuolinė 7 gminy mejszagolskiej w rejonie wileńskim.	38 340	3 834

Termin oględzin należy uzgodnić z pracownikiem odpowiedzialnym za oględziny.

Nazwisko i telefon pracownika odpowiedzialnego za oględziny oraz inna informacja jest podana w ogłoszonych warunkach przetargu <http://www.evarzytynes.lt/> oraz na stronie internetowej Samorządu Rejonu Wileńskiego www.vrsa.lt (Aukcionai/Przetargi).

Przedział zwiększania ceny – 100 euro.

Opłata rejestracyjna uczestnika przetargu – 100 euro.

Początek rejestracji uczestników przetargu do udziału w przetargu – 11 kwietnia 2024 r.

godz. 00.00, zakończenie – 12 kwietnia 2024 r., godz. 23.59.

Data i godziny rozpoczęcia i zakończenia przetargu: początek – 17 kwietnia 2024 r. o godz. 9.00, zakończenie – 18 kwietnia 2024 r. o godz. 13.59.

Szczegółowej informacji na temat sprzedawanego mienia, rejestracji do udziału w przetargu i projektów umów udzielił specjalistka Wydziału Gospodarki i Majątku Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego Halina Petrucin, **tel. +370 5 275 01 25, e-mail: halina.petrucin@vrsa.lt**

(S-3506)

* Wielce Szanowny Panie Prezesie
Józefie KWIATKOWSKI -
Dostojny Jubilat!

Z okazji Pańskich 85. urodzin składamy najserdeczniejsze gratulacje oraz życzenia dobrego zdrowia i wszelkiej pomyślności. Dzisiejszy wyjątkowy Jubileusz jest znakomitą okazją, aby przekazać wyrazy uznania dla Pana dorobku, który zajmuje trwałe miejsce w historii szkolnictwa polskiego na Litwie, zaś dokonania w obronie oświaty polskiej budzą powszechny szacunek i wdzięczność wielu pokoleń Wileńszczyzny. To dzięki Pana determinacji i poświęceniu się możemy być dumni z założenia i prężnej, ponad trzydziestoletniej, działalności Polskiej Macierzy Szkolnej na Litwie.

Pana osobista postawa – niezwykła pogoda ducha, dobroć i optymizm, umiejętność zjednywania sobie ludzi zawsze budziła wzajemną życzliwość.

Dziękując Panu za wszelkie dobro, którego doświadczyliśmy, raz jeszcze prosimy o przyjęcie najlepszych gratulacji i urodzinowych życzeń.

Z wyrazami głębokiego szacunku i sympatii

**Zarząd Stowarzyszenia Nauczycieli
Szkół Polskich na Litwie
„Macierz Szkolna”**

Z całego serca

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Dnia Urodzin **Jarosławowi WOJCIECHOWICZOWI**: niegasnącej energii, niezawodnych przyjaciół, pomyślności na każdej płaszczyźnie życia. Życzymy, aby kolejne lata pozbawione były trosk i zmartwień, niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w opiece.

Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Z okazji Dnia Urodzin **Katarzynie GIL** składamy najpiękniejsze życzenia: niech każdy dzień rozbłyśnie nową nadzieją, niech zawsze towarzyszy szczęście, zdrowie, dobry nastrój i pomyślność.

Członkowie koła ZPL oraz Wspólnota w Mickunach

* Z okazji Urodzin **Emilii OBERLAN** składamy najserdeczniejsze życzenia, aby każdy następny rok przynosił wszystko to, co w życiu najpiękniejsze. Zdrowia, szczęścia, niewyczerpanych pokładów wiary i spełnienia marzeń.

Członkowie koła ZPL w Mickunach

* Z okazji pięknego jubileuszu Urodzin **Halinie MIŁOSZ** składamy z serca płynące życzenia: dobrego zdrowia, ciepła rodzinnego, słońca na co dzień, wielu powodów do radości, ciągłego uśmiechu na twarzy, jak również tego, abyś potrafiła cieszyć się życiem w każdym jego momencie oraz obfitych łask Bożych na długie lata.

Ciocia Stanisława z rodziną

* Z okazji Dnia Urodzin **Oksanie SINIENKO**, chcielibyśmy z całego serca życzyć przede wszystkim zdrowia, niespożytej energii i sił w realizowaniu wszystkich planów i zamierzeń. Pogody ducha i ogromnej porcji optymizmu, spotkania na swojej życiowej drodze wyłącznie życzliwych osób.

Życzą pracownicy gminy mickuńskiej

* Z okazji Dnia Urodzin **Julii KRZANOWICZ** składamy najserdeczniejsze życzenia: długich lat życia wypełnionych zdrowiem i szczęściem, pogody ducha, pomyślności, ludzkiej życzliwości, dni pełnych słońca i radości oraz błogostawieństwa Bożego na co dzień.

Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych i zespół wokalny „Mickunianka”

EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

Fracja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- ✓ za Europą Ojczyzn
- ✓ za tradycyjną rodziną
- ✓ za wartościami chrześcijańskimi
- ✓ za niższymi podatkami
- ✓ za równymi dopłatami dla rolników
- ✓ za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

68
POSŁÓW

20
PARTII

17
KRAJÓW

EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY
to grupa powstała w 2009 roku, w której skład
wchodzi 68 eurodeputowanych z 17 krajów UE

(Zam. 13377)

✝ „Śmierć zjawia się, kradnąc bliską osobę, daje nam znak jacy jesteśmy wobec niej bezradni.”

Łączymy się w bólu i smutku oraz składamy wyrazy szczerzego współczucia Renacie PETRUSEWICZ oraz całej Rodzinie z powodu przedwczesnej śmierci ukochanego Syna.

Dyrekcja i pracownicy Gimnazjum im F. Ruszczyca w Rudominie

W Tydzień Miłosierdzia Bożego, po Mszy św. o godz. 12.00 św. z biskupami litewskimi, Wileńskie Centrum Pielgrzymkowe (ul. Dominikonų 6, Wilno) zaprasza do obejrzenia filmów o Miłosierdziu Bożym: 2 kwietnia o godz. 13.30 film „Miłość i Miłosierdzie”, reż. Michał Kondrat. Czas trwania: 1 godzina 35 minut; 3 kwietnia o godz. 13.30 film „Pierwszy obraz Miłosierdzia Bożego”, reż. Daniel DiSilva. Czas trwania: 1 godzina 50 minut; 5 kwietnia o godz. 13.30 film „Ufam Tobie”, reż. Aleks Matvejevas. Czas trwania: 1 godzina 5 minut.

✝ Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy szczerzego współczucia naszej koleżance Janinie NOWICKIEJ oraz Rodzinie i bliskim z powodu śmierci ukochanego MĘŻA.

Dyrekcja i społeczność Gimnazjum im. św. Urszuli Ledóchowskiej w Czarnym Borze

✝ Składamy najgłębsze wyrazy współczucia w tym trudnym czasie dla rodziny Karoliny PIETRUSEWICZ, radnej Samorządu Rejonu Wileńskiego, z powodu śmierci Brata. Jesteśmy razem w smutku i modlimy się o pocieszenie.
Fracja AWPL-ZChR w Radzie Samorządu Rejonu Wileńskiego

Zniszczył na podium

Aleksander Zniszczoł zajął trzecie miejsce, a Piotr Żyła piąte w ostatnim w sezonie 2023/24 konkursie Pucharu Świata w skokach narciarskich na mamucim obiekcie w Planicy. Wygrał Austriak Daniel Huber, drugi był Słoweńiec Domen Prevc.

Świątek wyeliminowana

Liderka światowego rankingu tenisistek Iga Świątek przegrała ze startującą z numerem 14. Rosjanką Jekateriną Aleksandrową 4:6, 2:6 w 1/8 finału turnieju WTA rangi 1000 w Miami. W najnowszym notowaniu światowego rankingu dorobek 22-letniej raszynianki będzie wynosił 10835 pkt, powiększy tym samym przewagę nad Sabalenką do 2790 pkt.

Pech mistrza

Hiszpan Carlos Sainz jr. (Ferrari) wygrał w Melbourne wyścig o Grand Prix Australii, trzecią rundę mistrzostw świata Formuły 1. Broniący tytułu Holender Max Verstappen (Red Bull) miał awarię hamulców i wycofał się z zawodów po czterech okrążeniach.

Pływała bardzo równo

Lilly May Niezabitowska została młodzieżową mistrzynią Europy w żeglarskiej olimpijskiej klasie ILCA 6. W klasie ILCA 7 W Pollensa na Majorce rywalizowała 202 zawodników z 36 państw. Niezabitowska całe mistrzostwa pływała bardzo równo – wygrała dwa z 10 wyścigów, raz była druga. W ośmiu startach zameldowała się w czołowej „10”.

Przegrała z liderką

Judoczka Angelika Szymańska zajęła drugie miejsce w silnie obsadzonym turnieju Grand Slam w Tbilisi. Polka w finale kat. 63 kg przegrała przez waza-ari z liderką światowego rankingu Kanadyjką Catherine Beachemin-Pinard.

Kanadyjki zdezonizowały Szwajcarki

Reprezentantki gospodarzy wywalczyły w kanadyjskim Sydney złoty medal mistrzostw świata w curlingu. W finale pokonały Szwajcarki 7:5. Zespół z Europy triumfował w czterech poprzednich edycjach. Brąz wywalczyły Koreanki.

Piłkarska reprezentacja Polski z awansem na mistrzostwa Europy!

Powrót na właściwe tory

Piłkarska reprezentacja Polski awansowała do tegorocznych mistrzostw Europy w Niemczech. W finale barażowym wygrała w Cardiff w rzutach karnych z Walią 5-4. Po 90 minutach i dogrywce było 0:0. Biało-czerwoni po raz piąty w historii wystąpią w tej imprezie.

Reprezentacja Polski, której selekcjonerem do września 2023 roku był Portugalczyk Fernando Santos, zajęła trzecie miejsce w swojej grupie eliminacji mistrzostw Europy, za Albanią i Czechami. Miała jednak prawo wystąpić w barażach, dzięki udziałowi w 2022 roku w najwyższej dywizji Ligi Narodów. W półfinale ścieżki barażowej pokonała w miniony czwartek w Warszawie Estonię 5:1, a Walia tego samego dnia wygrała u siebie z Finlandią 4:1.

Podopieczni Michała Probierza rozpoczęli finał barażowy w takim samym składzie jak z Estonią. To w ogóle pierwszy od wielu lat przypadek, gdy reprezentacja Polski zagrała w drugim meczu z rzędu w identycznym zestawieniu wyjściowym. Dla kapitana Roberta Lewandowskiego to był już 148. występ w reprezentacji. Obok niego w ataku wystąpił Karol Świdzki.

Biało-czerwoni przystąpili do decydującego meczu w optymistycznych nastrojach. Od czasu, gdy 20 września trenerem kadry został Probierz, nie przegrali ani razu – zanotowali wcześniej trzy zwycięstwa i dwa remisy. Świetnie dla Polski wyglądał również historyczny bilans dziesięciu meczów z Walią (przed finałem barażowym). Siedem zwycięstw, dwa remisy i tylko jedna porażka, od której minęło już ponad pół wieku – w 1973 roku (pierwsza konfrontacja w historii obu drużyn).

Wtorkowy mecz poprowadził Daniele Orsato. 48-letni Włoch wcześniej pięciokrotnie sędziował Polakom i żadnego z tych meczów nie przegrali. Przyniósł biało-czerwonym szczęście m.in. w finale barażu o awans do mistrzostw świata w 2022 roku w Katarze, gdy Polska

Bohaterem spotkania w Cardiff został Wojciech Szczęsny, który obronił rzut karny i dał Polsce awans na ME w Niemczech

pokonała w Chorzowie Szwecję 2:0. Statystyki i szczęśliwe fakty to jedno, ale potem trzeba wyjść na boisko i udowodnić swoją wyższość. A z tym w pierwszej połowie piłkarze Probierza mieli problemy. Wprawdzie zaczęło się dość obiecująco, w 12. minucie Świdzki był bliski dotknięcia piłki po mocnym dośrodkowaniu Przemysława Frankowskiego, ale w miarę upływu czasu coraz groźniejsi byli gospodarze, m.in. po stałych fragmentach gry.

W 18. min po dośrodkowaniu z rzutu różnego strzał głową oddał kapitan „Smoków” Ben Davies, lecz piłka poleciała tuż nad poprzeczką. Polscy piłkarze starali się grać uważnie i ostrożnie, przede wszystkim dbając o to, żeby nie stracić bramki. Walijszczyki podkreślali jednak z każdą minutą tempo i byli coraz groźniejsi. W doliczonym czasie pierwszej połowy Davies pokonał głową Szczęsnego, ale radość

Walijszczyków trwała krótko. Okazało się bowiem, że kapitan gospodarzy był na minimalnym spalonym. Ponad półtora tysiąca polskich kibiców mogło odetchnąć.

Druga połowa zaczęła się od kolejnej groźnej akcji Walijszczyków. Wojciech Szczęsny w imponujący sposób obronił uderzenie głową Kieffera Moore'a. To wpłynęło pobudzająco na polskich piłkarzy, którzy zaczęli wreszcie grać odważniej. Wciąż brakowało jednak konkretów, dogodnych okazji. Walijszczyki też nie byli już tak groźni jak w pierwszej połowie. Nic więc dziwnego, że po 90 minutach utrzymywał się wynik bezbramkowy i sędzia zarządził dogrywkę.

Dodatkowe pół godziny również nie przyniosło zmiany wyniku, choć w 100. minucie - w ciągu kilkudziesięciu sekund - oba zespoły były blisko powodzenia. Najpierw Szczęsny uratował swój zespół, a w odpowiedzi groźnie, ale niecelnie, uderzył z

dystansu Jakub Piotrowski.

W rzutach karnych lepsi okazali się reprezentanci Polski. Biało-czerwoni nie pomylili się w żadnej próbie. Do siatki trafili Lewandowski, Sebastian Szymański, Frankowski, Nicola Zalewski i Krzysztof Piątek. Walijszczyki cztery pierwsze próby mieli udane, ale w decydującej serii strzał Daniela Jamesa obronił Wojciech Szczęsny. – Droga była ciężka, wyboista, ale wróciliśmy na właściwe tory. Za to drużynie należą się słowa uznania – powiedział po meczu Lewandowski

Polska po raz piąty wystąpi w turnieju finałowym mistrzostw Europy, a po raz czwarty wywalczyła awans – raz nie musiała grać w kwalifikacjach jako współgospodarz imprezy w 2012 roku. Euro 2024 w Niemczech rozpocznie się 14 czerwca. Podopieczni Probierza zagrają w grupie D, kolejno z Holandią, Austrią i Francją.

Siatkarze Resovii z Pucharem Challenge

Za trzecim podejściem

Siatkarze Asseco Resovii pokonali we własnej hali SVG Lueneburg 3:0 (27:25, 25:18, 25:22) w rewanżowym meczu finałowym Pucharu Challenge. Rzeszowianie pierwsze spotkanie na wyjeździe wygrali 3:0, więc już po dwóch setach mogli cieszyć się ze zdobytego trofeum.

Resovia nie zmarnowała ogromnej szansy i po raz pierwszy w historii klubu wywalczyła europejskie trofeum. Dla Resovii to także pierwsze trofeum od dziewięciu lat, gdy w 2015 roku wywalczyła mistrzostwo Polski. Rzeszowianie po raz trzeci grali w ścisłym finale europejskich rozgrywek. W 2012 roku w Pucharze CEV przegrali dwukrotnie 2:3 z Dynamem Moskwa, a w 2015 w Lidze Mistrzów z Zenitem Kazań 0:3. Ponadto drużyna z Podkarpacia w 1973 r. zajęła drugie miejsce w Pucharze Europy Mistrzów Krajowych, ale wówczas, do zdobycia trofeum konieczne było zwycięstwo w czterodrużynowym turnieju finałowym.

Resovia pucharową rywalizację rozpoczęła w Lidze Mistrzów, nie zdołała jednak wywalczyć awansu do fazy play off, zajmując w swojej grupie trzecie miejsce za Itasem Trentino i VB Tours. To dało jej prawo gry w ćwierćfinale mniej prestiżowego Pucharu CEV. Rzeszowianie zmierzli się w tej fazie z

Siatkarze Asseco Resovii byli głodni sukcesu, ponieważ od dziewięciu lat nie zdobyli żadnego trofeum, ale w końcu dopięli swego

innym polskim zespołem – Aluronem CMC Wartą Zawiercie, który we własnej hali pokonali 3:0, ale w rewanżu ulegli 0:3. O ich awansie przesądził wówczas „złoty set”. W półfinale podopieczni trenera Medei bez większych problemów rozprawili się z Fenerbahçe Stambuł wygrywając obydwie mecze – 3:1 i 3:0.

Resovia to drugi polski klub, który w tym sezonie sięgnął po europejskie trofeum. Wcześniej siatkarze Projektu Warszawa triumfowali w Pucharze Challenge. Ligę Mistrzów może jeszcze wygrać Jastrzębski Węgiel, który w półfinale rywalizuje z Ziraatem Bankasi Ankara i wygrał pierwszy mecz we własnej hali 3:0.